

НАША ГАЗЕТА

№ 7(315) Лютий 12, 2015, Нью-Йорк

№ 7 (315), February 12, 2015, New York

**ЯК ПЕТРО ПОРОШЕНКО
РОЗВІНЧАВ БРЕХНЮ ПУТІНА**

СТОР. 4

**ЗУСТРІЧ У МІНСЬКУ: ТОЧКА ВІДЛІКУ
ЧИ НЕВОРОТТЯ?**

СТОР. 6-7

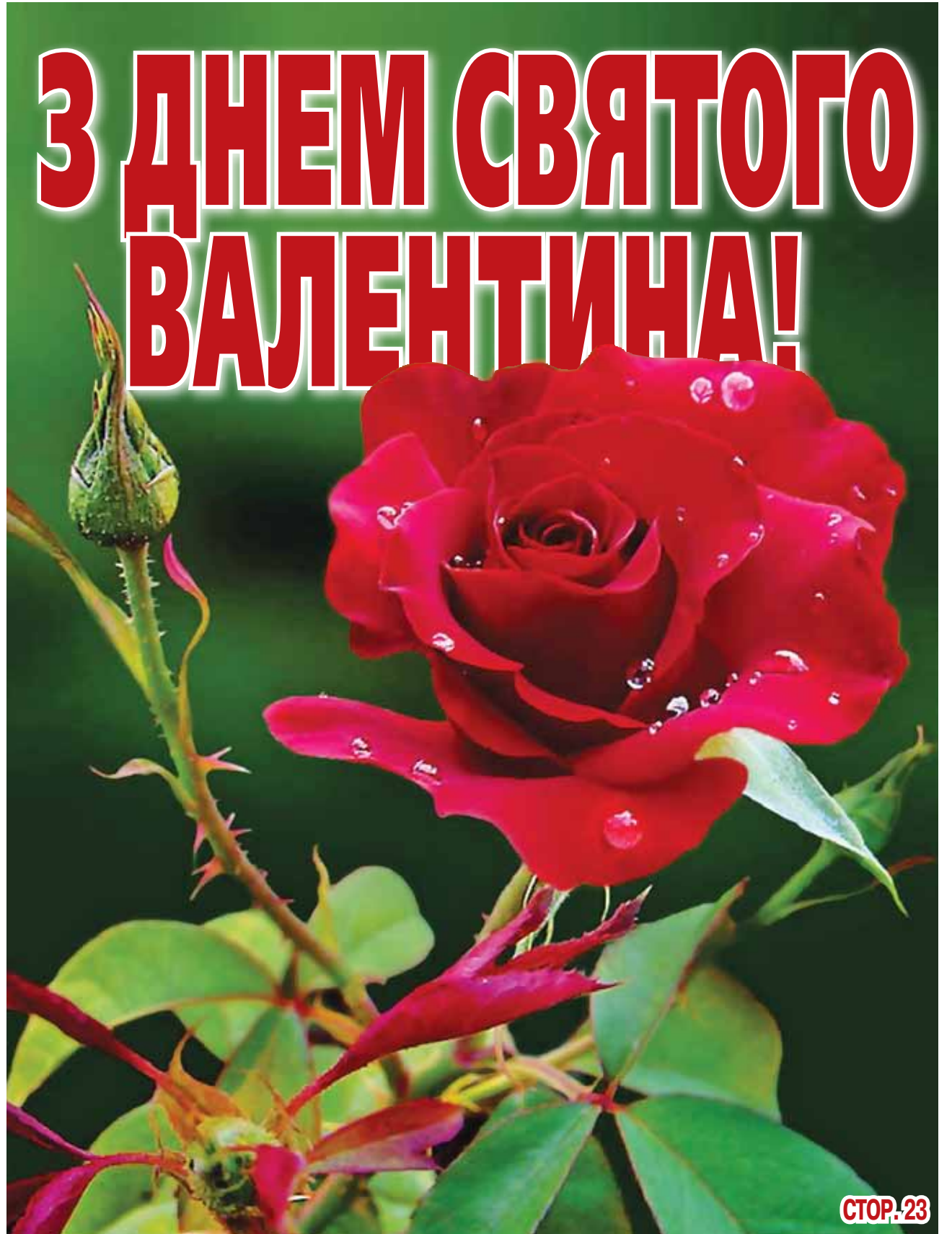
**МОЛИТВА ЗА МИР І СПОКІЙ
В УКРАЇНІ Й САКАРТВЕЛО**

СТОР. 17

**ЗАМКИ ВІРНОСТІ ТА КЛЮЧІ
ДО ЗАКОХАНИХ СЕРДЕЦЬ**

СТОР. 20-21

СТОР. 23

**НАДІЯ САВЧЕНКО -
НА СВОБОДІ!**

СТОР. 7

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ
НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-Йорку

З нагоди 201-ї річниці від дня народження
Тараса Шевченка

ПРЕДСТАВЛЯЄ ВИСТАВУ
«Гайдамаки»

14 БЕРЕЗНЯ, СУБОТА, О 7-Й ГОД. ВЕЧОРА

15 БЕРЕЗНЯ, НЕДІЛЯ, О 2:30 ГОД. ПО ПОЛУДНІ

У ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ:
140 SECOND AVENUE, NEW YORK

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ ЛЕСЯ КУРБАСА
РЕЖИСЕР-ПОСТАНОВНИК –
ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА –

«У НЕДІЛЮ РАНО ЗІЛЛЯ КОПАЛА»

ЗА ОДНОЙМЕННОЮ ПОВІСТЮ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
МІСЦЕ Й ЧАС ВИСТАВИ БУДЕ ОГОЛОШЕНО ДОДАТКОВО

ДЕТАЛЬНІША ІНФОРМАЦІЯ
ЗА ТЕЛ: 267.760.1583
(МАРІЯ СОРОКА, RazomForUkraine)

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Днями зустрів знайомого журналіста, який давно забув про свою професію і став в Америці ріелтером. Продає нерухомість, має гроші й радить мені кидати журналістику та переходити в ріелтерство. Каже: «Ну, що ти маєш навзаєм за просиджені перед комп'ютером ночі, висушені мізки й мішки під очима?» І сам же відповідає: «Злидні ти маєш, ось що. І сам собі в цьому боїшся признатися».

Мій колишній колега правий – грошей від журналістики не густо. Але я маю набагато більше. Днями отримали від відомого в нашій громаді владика Василя Лостена талон на передплату «Нової газети» й чек на 500 доларів. Владика пише: «Передплатую вашу чудову газету відразу на п'ять років». Оце і є відповідь на запитання, заради чого ми з дружиною просиджуємо перед комп'ютером ночі, не спимо, вишукуємо кожну помилку перед тим, як переправити газету до друкарні.

Меркантильним людям важко збагнути, як можна за невеличкі, часто смішні гроші, на які в Америці прожити можна тільки дуже скромно, роками вести цей непростий бізнес. Бо й справді набагато легше й грошовитіше заробляти гроші якимсь ріелтерством. Але окрім грошей, є ще такі речі як відданість і любов до професії, служіння людям і громаді, відчуття відповідальності за все, що твориться в цьому непростому світі. І важко передати словами ті емоції, які лавиною накочуються на душу, коли приходять лист зі словами: «Дякуємо, що ви є. Ваша газета – найкраща». Тоді в журналіста неначе виростають крила, він відчуває, що його праця не марна, що його слово працює, воно потрібне людям.

Часто журналісти зраджують своє сумління й починають працювати на багатих і впливових, аби заробити якнайбільше грошей. Але в такому разі це вже не називається журналістикою. Це зрада власного сумління і професії, яка за своїм визначенням є чи не єдиним фахом на землі, який не визнає брехні та зради.

Знаю в Україні багато своїх колишніх колег, які поставали мільйонерами.

Обписували олігархів, брехали, підтасовували факти, обливали брудом конкурентів. І за це заробляли юдині срібняки, будували маєтки, купували авта, їздили відпочивати на розкішні світові курорти. Але за всім цим показушним благополуччям стояла порожнеча. Бо всі ці земні багатства нічого не варті, якщо душу продано сатані. Вони печуть руки й так спустошують душу, що життя здається позбавленим будь-якого сенсу.

У житті кожного справжнього журналіста бувають моменти, коли стає непереливки. Були такі моменти і в нашому з дружиною журналістському житті. За правду виганяли з редакції, позбавляли права працювати в ЗМІ. Але ми твердо знали, що якщо жити за правдою, рано чи пізно все стане на свої місця. І коли сьогодні я дивлюся у вічі зрадникам нашої професії, то бачу там не блиск самовпевнених господарів життя, а лякливі оченята, які бігають туди-сюди. Бо вони все своє журналістське життя зраджували, перефарбовувалися, пристосовувалися, годили сильним, але брехливим і підлим начальникам.

Земне життя – це тільки мить. Здається, недавно ще були ми дітьми, а нині вже сьомий десяток на видноколі. І нехай не нажили ми маєтків, не наскладали мільйонів у банках, але ми, як і в ранній журналістській юності, радіємо вдало виписаному матеріалу, знайденому образу, придуманому заголовку. Журналістський дух не старіє в наших душах, бо ми ніколи не зраджували журналістиці, обравши раз і на все життя цей тяжкий, але шляхетний фах.

І як подяка за це, надходять ледь не щодня до нас листи зі словами: «Дякуємо, що ви є. Ваша газета – найкраща». Ради цього варто недоспати ночей.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Як і напередодні Другої світової війни, на Заході прихильники «умиротворення» агресора марно сподіваються, що Володимир Путін задовольниться Кримом, Донбасом, «Новоросією» чи й поглинанням або перетворенням на буферну територію всієї України. Реальний контроль над ситуацією в РФ залишається за закритою корпорацією «КГБ», яка живе ностальгією за «старими добрими» часами, вважає розпад СРСР «найбільшою геополітичною катастрофою XX століття» і ставить за мету свого правління подолання її наслідків: відновлення Росії як наддержави та реванш за поразку в першій холодній війні.

Від моменту повернення до влади Путін прагнув відродження Росії як центру планетарного масшта-

АПЕТИТИ РОСІЙСЬКОГО РЕВАНШІЗМУ

бу зі сферою впливу принаймні не меншою, аніж у Радянського Союзу часів його молодості. Уже в Концепції національної безпеки РФ від 10 січня 2000 року не приховувалося прагнення реваншу за поразку в холодній війні та було визначено, що «загрози національній безпеці РФ проявляються у спробах інших держав протидіяти зміцненню Росії як одного із центрів впливу в багатополлярному світі, послабити її позиції в Європі, на Близькому Сході, Закавказзі, у Центральній Азії та Азійсько-Тихоокеанському регіоні».

Хоч у Росії і немає ресурсів для того, щоб знову претендувати на статус наддержави, проте це не зменшує безпосередніх загроз від самих по собі реваншистських амбіцій Кремля для всіх країн Європи та Заходу загалом. Якщо Путіна не зупинити в Україні, потім доведеться робити це набагато західніше і в рази більшою ціною, адже логіка реваншизму є універсальною для всіх часів і народів: її носії самі не зупиняються, і що пізніше, то вищу ціну доводиться платити.

Під час передвиборчої кампанії 2011 року в опублікованій виданням «Известия» статті «Новий інтеграційний проект для Євразії – майбутнє, яке народжується сьогодні», окреслюючи плани на свою майбутню каденцію, Путін вказав, що кінцевий план – інтеграція ЄС, Євразійського союзу та Азійсько-Тихоокеанського регіону з метою витіснення американського впливу та послаблення трансатлантичних інститутів. «Така економічно збалансована система партнерства Євразійського союзу і ЄС здатна створити реальні умови для зміни геополітичної та гео економічної конфігурації всього континенту», – підсумовував Путін.

І лише коли цей простір стане «гармонійним за своєю економічною природою, але поліцентричним із погляду конкретних механізмів та управлінських рішень», а відтак Москва зможе грати першу скрипку у виробленні спільної позиції, «буде

логічно розпочати діалог про принципи взаємодії з державами АТР, Північної Америки, інших регіонів». У межах розвитку відповідних планів Концепція зовнішньої політики РФ, затверджена Путіним 12 лютого 2013 року, передбачає, що «основним завданням у відносинах з ЄС є просування до «створення відповідних механізмів співпраці в галузі зовнішньої політики і безпеки... спільного прийняття рішень з їх подальшою спільною реалізацією».

Як бачимо, стратегія Росії полягає в досягненні гегемонії в Європі за одночасного витіснення з неї впливу США і Великої Британії та руйнації НАТО й трансатлантичної солідарності. ЗВТ «від Лісабона до Владивостока» є тільки інструментом досягнення такої мети, але аж ніяк не економічною самоцінністю, що продемонстрували й інші квазіекономічні об'єднання під егідою Москви. Для Путіна економіка – то лише ширма й інструмент досягнення політичних цілей, що кардинально відрізняє його від європейських країн, де політика підпорядкована економічній доцільності. Замість колишніх агентів впливу у вигляді комуністичних партій тепер «союзники» поповнюються політичними силами, що заперечують демократію, лібералізм і глобалізацію. У низці країн ЄС може повторитися ситуація з приходом до влади антиєвропейських, проросійських сил, як це нещодавно сталося в Греції. Високий рівень підтримки спонсорованих Кремлем політичних проектів спостерігається у Франції, вельми міцні позиції мають потенційні союзники Кремля в Італії, Угорщині, Чехії, Словаччині, врешті, в Австрії. Не кажучи вже про Сербію та Албанію, які поки що не стали членами ЄС.

У розпаді Євросоюзу важливу роль можуть відіграти антиєвропейські настрої у Великій Британії.

З огляду на означену сукупність факторів шанси Кремля спровокувати розпад ЄС і переорієнтацію значної частини його нинішніх чле-

нів на себе видаються не такими вже й фантастичними. Тому Україну та її долю не можна розглядати як ізольований випадок. Тут вирішується доля парадигми, яка визначатиме найближчим часом розвиток не лише значної частини постсоціалістичних країн Європи чи таких, як Греція та Кіпр, а й самих держав «старого ЄС». А сам Путін уже зараз публічно нарікає, що в Україні відбувається «стримування» Росії.

Першою жертвою військової агресії серед країн ЄС і НАТО цілком може виявитися Латвія, яка має найбільшу частку російськомовного населення (понад 1/3 усіх мешканців) з-поміж членів Євросоюзу. Згідно з переписом 2000 року в столиці країни Ризі російська була рідною для 55,1%, а в низці адміністративних одиниць у східному, прилеглому до РФ регіоні Латгалія – 40–80%. Днями на тлі ескалації конфлікту на Донбасі офіційний представник

МЗС РФ Александр Лукашевіч вкотре звинуватив владу країни в «дискримінації нетитульного, насамперед російськомовного, населення», що, за його словами, розколює суспільство й суперечить численним рекомендаціям профільних міжнародних інститутів щодо забезпечення прав нацменшин на збереження і розвиток своєї мови.

Реваншизм за визначенням неможливо заспокоїти жодними поступками чи лояльністю. Якщо його не спинити малою ціною, доки він не набере достатньої сили, це лише додасть йому апетитів і посилить пов'язані з ним загрози. Як і гітлерівська Німеччина 1930-х років, путінська Росія сприймає нинішню політику Заходу як заохочення до дій, зумовлене схожим відчуттям «провини» деяких кіл за «надмірне приниження» цього разу вже РФ після завершення холодної війни. Попри поширені сумніви в здатності фінансово-економічних санкцій таки примусити Росію відмовитися від агресії, якщо тиск Заходу буде консолідованим і максимальним, це цілком може завдати достатньо потужного удару, щоб привести до «палацового перевороту».

Лише остаточне руйнування імперії та перетворення Росії на пересічну національну державу здатні припинити імперські комплекси й фантомні болі частини еліти та суспільства в Росії. У випадку і нацистської Німеччини та імперської Японії у 1940-х, і Сербії Милошевича у 1990-х, і сучасної Росії це можливо тільки за умови остаточної поразки гегемоністських амбіцій на пострадянському терені та претензій на якусь особливу роль у Євразії й тим більше в інших регіонах. Лише після цього стануть реальними її внутрішня еволюція в бік демократичної країни, незворотна нормалізація відносин із Заходом на основі адекватного сприйняття свого місця у світі.

Олександр Крамар
Карикатура з видання
The CaglePost

ФОРУМ

Munich Security Conference **msc**
Münchner Sicherheitskonferenz

Майже всі ключові виступи, що лунали з трибуни 51-ї конференції з питань безпеки в Мюнхені, яка відбувалася в столиці Баварії з 6 по 8 лютого, стосувалися української кризи та її впливу на безпековий ландшафт Європи й світу. Конференцію відвідали й узяли участь у дискусії канцлер Німеччини Ангела Меркель, віцепрезидент США Джо Байден, голова сенатського комітету американського Конгресу з питань оборони Джон Маккейн, генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, міністр оборони ФРН Урсула фон дер Лаєн. Усього участь у конференції взяли майже 400 політиків, бізнесменів та громадських діячів з усього світу. Україну в Мюнхені репрезентували: Петро Порошенко, Павло Клімкін, Віталій Кличко, Олександр Чалий, Андрій Коболев, Віктор Пінчук та Сергій Тарута.

Цього року теми України, конфлікту на Донбасі, змін міжнародних норм через силову зміну українських кордонів Росією домінували над усіма іншими. Багато також говорилося про Мінські угоди – чому вони не діють і що треба зробити для їхньої реалізації, а також про дипломатичну ініціативу німецького та французького лідерів, які відвідали напередодні Київ та Москву, аби вдихнути нове життя в Мінський меморандум, на який начхали Путін та його так звані ополченці.

Президент України Петро Порошенко у своєму виступі ще раз закликав надати Україні зброю, але не для того, щоб атакувати, а для захисту. Він наголосив, що йдеться насамперед про оборонну (так звану нелетальну) зброю.

«Я – президент миру, а не президент війни. Упевнений, що тільки Мінський меморандум, лише Мінські угоди, визнані світом, можуть стабілізувати ситуацію в Україні», – зазначив Порошенко, процитувавши відомий латинський вислів *Pacta sunt servanda* – «Договори мають виконуватися». «Встановлення миру – наша головна мета, і для цього ми співпрацюватимемо з партнерами», – додав президент України.

Український президент прямо з трибуни конференції показав присутнім закордонні паспорти та військові квитки російських військовиків, які воюють проти українського народу.

«Скільки ще доказів нам потрібно, – сказав Петро Порошенко, – для того, щоб визнати очевидний факт, що російські найманці, зброя, військові тренери та війська перебувають

на нашій території? Останній рік став нескінченною трагедією для мого народу. Список загиблих українських військових, що боронять свою землю від агресора, постійно зростає.

Я маю паспорти та військові квитки російських солдатів та офіцерів, які «загубилися». Це найкращий доказ агресії та присутності російських військ в Україні.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «PACTA SUNT SERVANDA»

У Мюнхені відбулася 51-ша конференція з питань безпеки

Ми робимо багато конференцій, щоб продемонструвати всьому світу російських солдатів та офіцерів і те, як вони «загубилися» за багато кілометрів від кордонів зі зброєю та танками, які вбивають десятки, сотні, тисячі наших співвітчизників.

Це триває понад вісім місяців. Це стало нескінченною трагедією для моєї нації. Кількість загиблих українських солдатів, які захищали Україну від агресії, вже сягнула 1432 осіб. 5638 мирних мешканців було вбито з квітня місяця».

«Сотні і тисячі мирного населення, – продовжив Петро Порошенко, – стали жертвами терористів, фінансованих, тренуваних і озброєних Росією. 298 невинних жертв рейсу МН-17, який був збитий тренуваними і озброєними Росією терористами. Жертви, які представляли нації від Австралії до Сполучених Штатів. Це яскрава демонстрація того, що терористи тримають у небезпеці не тільки Україну чи наш континент – це проблема всього світу.

Шістнадцять невинних мирних громадян, убитих у Волновасі і вісім убитих у Донецьку, більше ніж тридцять убитих і понад сто поранених під час обстрілу російськими ракетами Маріуполя. І це та ціна, яку Україна сплачує за цінності, за свободу, за європейський вектор розвитку.

Діти Дебальцевого ніколи не позбудуться спогадів про те, як вони провели ніч, ховаючись від вибухів. Мільйон переселенців втекли від жабів війни. Мільйон на вільну частину України і тільки сімдесят тисяч до Росії! Дуже легко порівняти...»

Віцепрезидент США Джо Байден змусив цілий зал чекати його 45 хвилин, а потім, вибачившись за затримку через телефонні дзвінки, сказав: «Якби тільки ці дзвінки допомогли вирішити той масив проблем, який є».

Петро Порошенко: «Паспорти та військові квитки російських солдатів та офіцерів, які «загубилися», найкращий доказ агресії та присутності російських військ в Україні»

Байден промовляв спокійно і впевнено, заявивши, зокрема, що США не збираються йти з Європи і зосереджуватися виключно на Тихоокеанському регіоні, і що Європа є, як він сказав, «наріжним каменем» залученості США у співпрацю по цілому світі.

Чого прагне Америка? «Щоб кордони були непорушні, щоб не було сфер впливу і щоб воля суверенних народів поважалася», – заявив Байден.

Він говорив про давнє бажання США залучити Росію до сім'ї вільних націй.

«На жаль, президент Путін обрав інший шлях... Як наслідок, світ став більш небезпечним через вибір Путіна... Як він змінився, так змінився і наш фокус: від перезавантаження до перегляду. Ми повинні бути рішучими та єдиними в підтримці України. Бо те, що діється там, матиме відлуння деінде – не лише в Європі, а й у всьому світі. Всі можуть стати об'єктом агресії. Росія має поважати угоди, які підписала», – сказав американський віцепрезидент, згадавши і Будапештський меморандум, і Мінські угоди, й інші документи.

«Нікому не дозволено перекроювати кордони в Європі з допомогою сили», – сказав Джо Байден, додавши, що Росії не вдалося не допустити вільних виборів в Україні, розділити українців на Захід і Схід і не вдалося зірвати підписання угоди про асоціацію з ЄС.

«Росія має зрозуміти, що чим довше вона триматиметься цього курсу, тим більше США та інші держави робитимуть все, щоб ціна, яку платить Росія, була ще більшою», – сказав Байден.

У відповідь на виступ колишнього міністра закордонних справ і оборони Великої Британії Малкольма Ріфкінда, який висловив сумнів у ефективності дипломатії Меркель, яку вона намагається реалізувати в Україні, не підкріпленої

загрозою застосування сили Заходом, канцлер поділилася своїм досвідом з дитинства в Східній Німеччині.

Коли було збудовано Берлінську стіну, Меркель було 7 років і, за її словами, ніхто не розраховував на те, що Захід кине свої війська, щоб визволити східних німців від диктатури. Їм довелося чекати на свободу ще 28 років. Меркель сказала, що вона не докоряє за це Заходу. Проте, вочевидь, цей досвід визначає її позицію щодо вирішення кризи в Україні. «Я не вірю, що потрібного для України розвитку подій можна досягти за допомогою зброї», – сказала Меркель.

Натомість голова сенатського комітету з питань оборони американського Конгресу Джон Маккейн досить різко розкритикував цю позицію канцлера.

«Твердження про те, що воєнного вирішення не існує (а це банальна істина), не повинно змушувати нас думати, що в цієї проблеми немає військового виміру – або що жорстка сила не може грати жодної ролі в досягненні бажаного результату», – сказав Маккейн.

Він не погодився з паралеллю, яку Меркель провела між нинішньою ситуацією та «холодною війною». За його словами, сотні тисяч американців захищали Західну Німеччину, а не казали «Гей, ми не хочемо провокувати росіян». Радянський Союз під час «холодної війни» стримувала «ціна, яку він мав би заплатити за свою агресію, а зараз Путін не змушений розплачуватися за свої злочини в Україні», – сказав Джон Маккейн.

На конференції в Мюнхені виглядало так, що хоча Європа зберігає єдність у питанні санкцій проти Росії, однак у питанні поставок зброї Києву єдності немає. На відміну від Ангели Меркель, деякі лідери європейських країн вважають, що це б не погіршило ситуації.

Мирні ініціативи А.Меркель і президента Франції Франсуа Олланда та їхні візити до Києва й Москви дали привід деяким столицям засумніватися, чи Берлін і Париж не підмінюють собою весь ЄС.

«Проблема в тому, що ЄС більше розділений, аніж об'єднаний у час, коли єдність якраз найбільш потрібна», – сказав у своєму виступі в Мюнхені президент Європарламенту Мартін Шульц. Проте, він усе ж додав, що вважає добрим знаком дії Німеччини й Франції, адже вони діють, за його словами, від імені всього Євросоюзу і в них може щось вийти, якщо вони матимуть підтримку всієї європейської сім'ї.

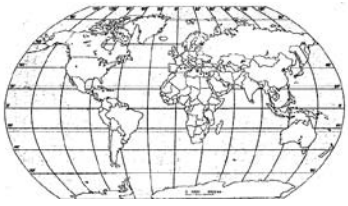
Виступ російського міністра закордонних справ Сергія Лаврова на конференції був пересипаний лайкою на адресу офіційного Києва, а також гострою критикою США. Створювалося враження, що виступав не високопоставлений дипломат, а жалюгідна пропагандистська шавка Путіна. Перемогу Майдану Лавров назвав «державним переворотом», а дії українських сил на Донбасі охарактеризував як «масштабну операцію, коли терористами оголошені свої громадяни». Також Лавров бачить в Україні небезпеку етнорасизму і активно захищає етнічні меншини – зокрема, угорську на Закарпатті.

Дісталось від глави російської дипломатії і США. Весь його виступ мав сильний антиамериканський наголос. Із залу навіть пролунало запитання від одного з учасників конференції: «Якщо США винуваті в усьому, то чому ж ви караєте за це українців, забравши в них Крим?»

А Порошенко на зустрічі з двома сотнями учасників акції протесту проти політики Росії в Україні неподалік місця проведення конференції сказав: «Весь світ сьогодні з Україною, Росія – в повній ізоляції».

Тарас Гнип
Мюнхен
Фото AFP

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Сім найбільш розвинених країн світу та Міжнародний валютний фонд (МВФ) розглядають можливість збільшення фінансової допомоги Україні, яка балансує нині на межі банкрутства. Про це повідомляє агенція Reuters з посиланням на джерела, близькі до перебігу переговорів.

За інформацією джерела, загальний пакет допомоги може досягти 40 мільярдів доларів.

G-7 ТА МВФ МОЖУТЬ ВИДІЛИТИ УКРАЇНІ ДО 40 МІЛЬЯРДІВ ДОЛАРІВ

Інше джерело підтвердило, що переговори щодо цього були дуже активні, однак дискусії досі тривають і фінальне рішення ще не ухвалено.

Нині для України відкрита програма stand-by МВФ обсягом близько 17 млрд. доларів. Минулого року Україна вже отримала за програмою два транші загальним обсягом 4,6 млрд. доларів. Також минулого року Україна могла розмістити євробондів під держгарантії США на суму 1 млрд. доларів.

Всього за підсумками 2014 року Україна з різних джерел отримала 9 мільярдів доларів

Для порятунку України від банкрутства «велика сімка» та Міжнародний валютний фонд можуть виділити до 40 мільярдів доларів

допомоги, виплативши при цьому 14 млрд. доларів боргових зобов'язань.

У 2015 році обсяг боргових платежів становитиме 11 млрд. доларів.

У середині січня уряд України звернувся до Ради директорів МВФ з проханням розглянути можливість затвердження нової програми співпраці з використанням механізму розширеного фінансування Extended Fund Facility (EFF), який передбачає виділення набагато більшого обсягу коштів на період до 4 років.

Усього місяць тому президент України Петро Порошенко заявляв, що Україні у 2015-2016 роках знадобиться міжнародна допомога на суму до 15 млрд. доларів. Сьогодні вже йдеться про 40 мільярдів.

СВІТ СТАВИТЬСЯ ДО РОСІЇ ЯК ДО СРСР ЧАСІВ БРЕЖНЄВІЗМУ

Росія та особисто Путін стають дедалі більш непопулярними у світі, особливо в Європі та США. Про це свідчать дані дослідження, оприлюдненого впливовим американським соціологічним центром Pew.

«Абсолютна та відносна більшість у 25 із 44-х країн, в яких проводилось опитування, заявили, що не вірять, що Путін веде правильну міжнародну політику», – йдеться у дослідженні.

«У 44 країнах, де проводилось дослідження, у середньому 43% опитаних сприймають Росію вкрай негативно», – наголошується в пояснювальній записці до результатів опитування. Інші ставляться просто

Карикатура на Путіна на вулицях Праги

негативно або байдуже. І всього 6% опитаних підтримують дії Путіна та Росії на міжнародній арені. Особливо негативно сприймають Росію в країнах

Євросоюзу. Нині 6 із 10-х громадян Польщі, Німеччини, Італії, Іспанії, Франції та Великої Британії неохоче ставляться до Росії. Це такі самі результати, які показували опитування в 70-х роках стосовно ставлення населення США та країн Європи до Радянського Союзу та його комуністичного керівника Леоніда Брежнєва.

Росія також стабільно непопулярна на Близькому Сході. Понад половина учасників опитування в країнах регіону мають негативну думку про Росію. При цьому в Йорданії, Туреччині та Єгипті негативно до Росії ставляться 7 із 10 громадян.

ХТО ЗУПИНИТЬ «БОКО ГАРАМ»?

Жорстокі бандити з угруповання «Боко Гарам» сіють на землі Нігерії смерть, горе і страх

Щодня сотнями, залишаючи свої домівки на півночі Нігерії, прибувають до сусіднього Нігеру біженці. Вони тікають від безжалісних нападів ісламістського руху «Боко Гарам».

Прийнявши 100 тисяч біженців, Нігер, найзлидніша країна світу, надзвичайно цим занепокоєний.

Минулого тижня Всесвітня продовольча програма також висловила своє граничне занепокоєння цією проблемою. Ця програма ООН нині має дбати про 230 тисяч біженців у регіоні озера Чад. Говорить представник програми Антоніо Авелла: «Ситуація є критичною й такою, що б'є на сполох. Надто, коли взяти до уваги, що кожна друга особа, яка перетинає кордон, не має жодних харчів. Також один з трьох малюків потерпає від недоїдання».

Парламент Нігеру проголосував за створення спільного регіонального військового контингенту, що має протистояти «Боко Гарам». До нової структури входять підрозділи Нігеру, Беніна, Камеруна, Нігерії й Чаду кількістю в 8700 вояків.

Місія контингенту полягає в спробі відкинути «Боко

Гарам» за 6 тижнів і в такий спосіб забезпечити проведення президентських та парламентських виборів у Нігерії, які призначено на 28 березня.

Бандити з «Боко Гарам» нападають на беззбройні поселення чи табори біженців, знаючи, що ніхто не чинитиме їм збройного опору. Те, що сталося в місті Діффа, що в Нігерії, є красномовним прикладом цієї тактики. За 3 дні на це місто напали тричі, висадивши бомбу на місцевому ринку.

У пропагандистському відео, яке було оприлюднено днями, керівник «Боко Гарам» Абубакар Шекау вихваляється, що його організація спромоглась зробити за 6 тижнів те, чого нігерійське військо не змогло зробити за 6 років.

Починаючи з 2009 року, бандити з «Боко Гарам» вбили 13 тисяч осіб. Тікаючи від смерті, лише з Нігерії до інших африканських країн перебралося півтора мільйона осіб.

За повідомленнями зарубіжної преси сторінку підготував Андрій Гурин Фото AP

ПУТІН ШУКАЄ, З КИМ ДРУЖИТИ ПРОТИ США

В той час як західні політики уникають компанії президента Єгипту Абделя Фаттаха аль-Сісі, президент РФ Володимир Путін радо відвідав свого колегу.

Путін прибув до Єгипту в понеділок, 9 лютого, однак цього дня він обмежився лише відвідами опери, після чого заночував у президентському палаці. Головні ж переговори, під час яких сторони виявили ідентичне розуміння світових проблем, відбулися 10 лютого.

Деякі єгипетські газети, висвітлюючи візит російського лідера, називають його «героєм нашого часу», а вулиці Каїру прикрашають вітальні плакати з фотографіями Путіна. Крім того, при зустрічі російський диктатор подарував єгипетському колезі автомат Калашнікова АК-47.

Відносини між Росією та Єгиптом останнім часом стали значно тіснішими. Зокрема, у військовій сфері – в серпні 2014 року країни досягли домовленостей про поставки російських літаків МіГ-29 і гелікоптерів Мі-35 на суму \$ 3,5 млрд. Крім того, Єгипет щорічно імпортує пшеницю з РФ

Як і належить диктатору країни, що по-хижацьки нападає на сусідні держави, Путін привіз до Каїру гідний подарунок президенту Єгипту – АК-47

на десятків мільйонів доларів, а російські туристи, незважаючи на кризу, становлять значну частину серед відпочивальників на єгипетському узбережжі Червоного моря.

Також повідомляється, що завдяки візиту Путіна до Каїру Сісі отримав нагоду позбутися залежності від США, що стосується військової допомоги.

Після падіння уряду Мурсі адміністрація Обама дистанціювалася від нового режиму в

Каїрі. Сотні смертних вироків ісламістам, довічні позбавлення волі борцям за демократію і понад 40 тисяч політв'язнів залишили нормальні взаємини між Єгиптом та США в минулому.

Російське ж керівництво розглядає Єгипет з його 90-мільйонним населенням як потужний ринок збуту, а Сісі – як партнера, який допоможе зміцнити позиції Росії в регіоні, які були значно ослаблені в результаті арабської весни.

ДОНБАСЬКИЙ ВУЗОЛ

Увечері 11 лютого в Палаці незалежності в столиці Білорусі Мінську тривали переговори в «нормандському форматі» за участі лідерів України, Німеччини, Франції та Росії для пошуку врегулювання конфлікту на Донбасі. Петро Порошенко, Ангела Меркель, Франсуа Олланд та Володимир Путін мали знайти, нарешті, шляхи, аби зупинити бойові дії і втілити Мінські мирні домовленості від вересня минулого року, які постійно порушуються регулярними російськими військами й сепаратистами на Сході України. Йдеться і про нові елементи, якими лідери «четвірки» намагалися доповнити старі Мінські угоди. Але які варіанти розглядаються в разі, якщо після Мінську не буде значного поступу?

Спочатку президенти України Петро Порошенко, Фран-

Зустріч «четвірки» у Мінську стала доленосною не тільки для України, а й для всього світу

МІНСЬК: ТОЧКА ВІДЛІКУ ЧИ НЕВОРОТТЯ?

ції Франсуа Олланд і канцлер Німеччини Ангела Меркель проводили тристоронні переговори, дещо пізніше до них приєднався президент РФ Володимир Путін і розпочалася зустріч лідерів країн у вузькому форматі, яка тривала майже 2 години. Перед цією зустріччю Володимир Путін та Петро Порошенко постиснули один одному руки. Путін сів у крісло навпроти Порошенка, а французький президент Франсуа Олланд та канцлер ФРН Ангела Меркель розташувалися на одному дивані між ними. Опісля цього почалися переговори в «нормандському форматі» за участю міністрів закордонних справ чотирьох країн.

Одразу ж після прибуття до Мінська український президент провів двосторонні переговори з президентом Білорусі Олександром Лукашенком. Під час бесіди з білоруським лідером П.Порошенко підкреслив величезне міжнародне значення Мінської зустрічі в «нормандському форматі».

«Переконаний, що сьогодні погляд усього світу прикутий до Мінська. Весь світ сьогодні очікує, що або ситуація піде шляхом деескалації, домовленості, припинення вогню, відведення озброєнь і припинення загибелі людей, або, якщо Мінськ не стане цим символом, ситуація піде фактично «врознос». Я переконаний, що є ризик, що вона вийде з-під контролю», – сказав Порошенко.

«Дуже символічно, – продовжив український президент, – що ця зустріч проходить у

Перед переговорами Петро Порошенко і Володимир Путін потиснули один одному руки

Мінську. Сьогодні мирний процес в Україні пов'язаний з Мінським протоколом від 5 вересня, Мінським меморандумом від 19 вересня, і я тримаю кулаки, щоб сьогоднішня дата також увійшла до історії світової дипломатії як досягнення домовленості про мир».

Порошенко також підкреслив, що білоруська сторона й особисто Олександр Лукашенко зробили все необхідне для організації зустрічі. «Ми з вами швидко переговорили, і відповідь була, що в будь-який час Мінськ готовий максимально сприяти деескалації, миру й розрядці напруженості», – зазначив П.Порошенко.

«На сьогоднішній день за останні 4-5 місяців Мінськ уже зовсім по-іншому звучить у світі. Я цьому надзвичайно радий і ще раз звертаюся до вас із вдячністю за ефективну організацію цієї роботи», – резюмував наш президент.

Що ж стосується прогнозів щодо проведення мінської зустрічі, багато світових політиків висловилися напередодні обережно, без особливого оптимізму. Так, канцлер Німеччини Ангела Меркель засумнівалася в можливості майбутніх переговорів щодо ситуації в Україні після зустрічі з Путіним у Москві. «Ми не знаємо, чи будуть перегово-

ри в Москві тривалими або короткими, або останніми», – сказала Меркель. Канцлер пообіцяла докласти всіх зусиль для припинення кровопролиття в Україні. Крім того, Меркель заявила, що поки що невідомо, чи буде на переговорах у Мінську досягнуто згоди про припинення вогню в зоні конфлікту.

Тим часом, президент Франції Франсуа Олланд сказав, що така угода має бути першим кроком до врегулювання української кризи. «Але цього недостатньо. Нам потрібен всеосяжний договір», – підкреслив французький президент.

Президент Сполучених Штатів Барак Обама в ці дні детально вивчає питання можливого постачання в Україну летальної зброї і має незабаром оголосити про своє рішення. Про це сказав колишній посол США в Україні і один з тих, хто закликав президента Обаму все-таки допомогти нам зброєю, Джон Герbst.

«Президент Обама і його адміністрація якраз переглядають політику на сьогоднішній день. Я знаю, що він дуже багато уваги приділяє тому, що говорять у Європі, в тому числі й Меркель, і те, що відбулося цими днями. І нині у Вашингтоні, у Конгресі й також наш Департамент з безпеки та оборони підтримує ідею допомоги Україні в боротьбі з агресією», – сказав Герbst.

На уточнююче запитання, коли саме конкретно Україна може отримати відповідь, чи постачатиме США зброю оборонного значення, экс-посол відповів: «У першу чергу має ухвалити рішення президент. Гадаю, що таке рішення ухвалити можна досить швидко, враховуючи, що в нас уже є відповідна зброя на складах. Тут залежить від того, що рекомендуватиметься за підсумками зустрічі в Мінську».

Останнє загострення ситуації на Донбасі, обстріл російськими системами залпового вогню мирних кварталів Краматорська частина експертів пояснювала перед Мінськом тим, що Кремль уже готується перевести війну у новий формат і задіяти авіацію, почавши бомбардування українських міст. Промовляючи на засіданні

Переговори у «нормандському форматі» за участю міністрів закордонних справ України, Росії, Німеччини та Франції

уряду перед Мінськом, президент Петро Порошенко був дуже емоційно зворушеним, було відчутно, що клубок у нього підступив до горла – він щойно повернувся з Краматорська, де від ракетних обстрілів загинуло 17 осіб, більшість з яких цивільні люди. Окрім того, за минулу добу на Донбасі загинуло 19 українських військовиків.

Ще раз наголосивши на бажаності політичного врегулювання і на тому, що найголовнішим пріоритетом нині є припинення вогню, Порошенко, який називає себе «президентом миру, а не президентом війни», дав зрозуміти, що в разі продовження бойових дій і обстрілів українських позицій та цивільних поселень, Київ, склавши руки, стояти не буде.

«Я, уряд та парламент готові до прийняття рішення про введення воєнного стану на всій території України. Я в жодному разі не затримуватимусь з цим рішенням, якщо безвідповідальні дії агресора призведуть до серйозної подальшої ескалації конфлікту», – сказав Порошенко, додавши: «Ми за мир. Але якщо треба дати по зубах, ми дамо по зубах».

Не виключено, що в разі невдачі Мінських переговорів і продовження бойових дій, українські сили можуть активізуватись, а керівництво держави, як наляканий президент, може запровадити воєнний стан, що, серед іншого, включало б переведення економіки повністю на військові рейки, пріоритетне забезпечення війська всім необхідним, широкую мобілізацію, транспортні обмеження і обмеження пересування, інформації тощо.

Україна показала, що тримає порох сухим, коли цього тижня на 20 кілометрів посунула сепаратистів на схід від Маріуполя, здійснивши наступ і звільнивши п'ять стратегічно важливих міст і селищ.

Президент Білорусі Олександр Лукашенко зробив усе можливе, щоб Мінський самміт відбувся

Ще один сценарій – поставка зброї Україні Заходом, що могло б змінити баланс сил у конфлікті й посилити українське військо.

«Нам потрібна оборонна зброя для того, щоб досягти миру», – сказав в інтерв'ю німецькому виданню Zeit міністр закордонних справ України Павло Клімкін, додавши, що оборонна зброя потрібна для відбиття атак проросійських сепаратистів, які хочуть захопити ще більше територій, мати ще більше жертв і посилити позиції для майбутніх атак.

Глава британської дипломатії Філіп Гаммонд заявив у вівторок, 10 лютого, що Велика Британія, яка наразі постачає небойове обладнання – як, наприклад, бронезилети – готова переглянути рішення не озброювати Україну.

Питання тут у тому, чи готовий Захід, як висловила канцлер Німеччини Ангела Меркель минулого тижня, поставити стільки зброї Києву, щоб українське військо могло здолати сепаратистів і росій-

ських вояків, які перебувають на українській території.

«Питання в тому, чи ми можемо надати українцям зброю, яку вони потребують, щоб вони завдали такого рівня втрат сепаратистам та їхнім російським покровителям, щоб Путін був змушений подумати двічі», – каже колишній помічник міністра оборони США з політичних питань в адміністрації Обама Мішель Флерной.

Американський сенатор Джон Маккейн запропонував надати Україні військової допомоги на один мільярд доларів, яка включала б протитанкову зброю, системи протиповітряної оборони та радары.

Але не все можна вирішити зброєю. «Гола правда є такою, що українське військо не змогло б розбити російську армію в битві, навіть якщо б ви поставили багато зброї. Я не думаю, що європейські та американські позиції дуже різняться в цьому. Є нюанси у підходах», – каже британський міністр у справах Європи Дейвід Ліндінгтон.

Окрім можливих поставок якоїсь оборонної зброї, також розглядали в разі неуспіху зустрічі в Мінську варіант посилення західних санкцій проти Росії за її агресивну політику проти України.

«Ведеться відпрацювання різних варіантів. У тому числі й від'єднання від міжнародної платіжної системи SWIFT. Я бачив оцінки експертів (не буду казати, чи вони є правильними чи неправильними), що таке від'єднання вплине на російську економіку і зменшить її ВВП на відсотки. І, звичайно, ЄС дуже серйозно обмірковує вплив цього кроку. Але так, як відчують сьогодні лідери ЄС ситуацію, я не можу виключати жодного розвитку подій у плані санкцій. Є ідеї й інші – не тільки SWIFT – у фінансовій сфері, в тому числі й подальші обмеження на кредитному ринку», – сказав у середу, 11 лютого, керівник МЗС України Павло Клімкін перед самим початком доленосного самміту в Мінську.

«Збереження санкцій проти Росії – дуже важливе, а

від'єднання Росії від SWIFT може бути наступним нашим кроком. На жаль, період стратегічного партнерства ЄС та путінської Росії наразі завершився», – заявив у Європарламенті британський депутат Чарльз Теннок.

Раніше також у ЄС лунали голоси про припинення співпраці з Росією і в галузі ядерної енергетики, оскільки Москва має контракти на будівництво або розширення АЕС у країнах ЄС.

ЄС на Раді в закордонних справах минулого четверга, 5 лютого, ухвалив подальший етап санкцій проти Росії, але на прохання української сторони відклав практичне запровадження цих обмежувальних заходів до понеділка, 16 лютого, аби дати шанс Мінським переговорам.

Президент Порошенко планує вирушити на самміт ЄС, призначений на 12 лютого, який розглядатиме результати переговорів у Мінську. І все ж, незважаючи на можливі варіанти з поставками зброї чи подальшим закручуванням санкційних гайок, виглядає, що в столицях Європи та США віддають безперечну перевагу мирному врегулюванню конфлікту на українському Сході.

Як стало відомо вже пізно вночі 11 лютого, коли цей номер «Нової газети» передавався до друкарні, за підсумками переговорів у Мінську сторони підписали спільну декларацію про необхідність виконання Мінських домовленостей й Мінського меморандуму, які було підписано восени минулого року. Це означає, що на видноколі України замайчав довгоочікуваний і такий вистражданий мир. Хоча з попереднього досвіду світ знає, що паперам, які підписує Путін, вірити не можна. Він може будь-якої миті відмовитися від свого підпису й віддати наказ бомбардувати українські міста й села. Такого сатану посадив на трон російський народ. Тепер з ним весь час треба тримати порох сухим. Бо Мінськ може стати для всіх нас як точкою відліку, так і точкою невороття, після якої воістину можуть бути або свобода, або смерть. Третього не дано.

**Ростислав Хотин,
Валентин Лабунський
Фото Reuters**

Коли верстася номер.

У Мінську за підсумками переговорів Контактна група підписала підсумковий документ, підготовлений лідерами України, Франції, Німеччини та Росії, яким передбачається припинення війни на Донбасі. Також «нормандська четвірка» ухвалила Декларацію, яка регламентує порядок припинення збройного протистояння на Донбасі. Як заявив Петро Порошенко, у Мінську було також ухвалено рішення негайно звільнити з російської в'язниці нашу легендарну льотчицю Надію Савченко.

В УКРАЇНІ

ПУТІНЦІ ОБСТРІЛЯЛИ
МИРНІ КВАРТАЛИ
КРАМАТОРСЬКА

Міністерство закордонних справ України заявило, що обстріл Краматорська здійснили «контрольовані Росією» бойовики. За попередніми даними РНБО, від обстрілів у Краматорську загинуло 17 осіб, ще 48 дістали поранення. Як раніше повідомляли в Донецькій ОДА, половина поранених – військові, також є поранені діти. Секретар РНБО Олександр Турчинов заявив, що Краматорськ обстріляли з найсучаснішої російської системи залпового вогню (РСЗВ) з використанням касетних боеприпасів.

В.о.речника Генштабу ЗСУ Владислав Селєзньов уточнив, що місто обстріляли з чотирьох установок РСЗВ «Смерч» з населеного пункту Ясенівка неподалік Горлівки. Під обстріл потрапили летовище та житлові квартали. Головна військова прокуратура кваліфікувала обстріл Краматорська як терористичний акт.

У «ДНР», як і раніше, коли обстрілювалися Маріуполь та Донецьк, заявили, що обстріл є провокацією з боку українських військовиків.

Міністерство закордонних справ України висловило жаль, що бойовики намагаються розширити зону конфлікту, в той час як Україна проводить переговори щодо мирного врегулювання конфлікту.

ПРЕЗИДЕНТ ВІДВІДАВ
ПОРАНЕНИХ ПІД ЧАС
ОБСТРІЛУ ТЕРОРИСТАМИ

Президент України Петро Порошенко і начальник Генштабу ЗСУ Віктор Муженко вночі проти 11 лютого відвідали обстріляний напередодні Краматорськ. Про це повідомляє прес-секретар президента Святослав Цеголко.

«Порошенко не міг цієї ночі не поїхати до Краматорська. Напередодні Мінських переговорів він мусив побачити на власні очі, які шрами на українському тілі залишає російський «Смерч», – написав Цеголко у Facebook.

Президент побував у обстріляних житлових кварталах Крама-

торська, поговорив із лікарем Краматорської лікарні, який розповів президентові про 3-річного хлопчика, який ледь не втратив руку від важкого осколкового поранення. Його врятувала матір: накрила дитину власним тілом. Зараз він у лікарні і не знає, що його мамі більше немає.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:
«ПИТАННЯ АУТОНОМІЇ
АБО ФЕДЕРАЛІЗАЦІЇ
МОЖЕ ВИРІШИТИ ТІЛЬКИ
РЕФЕРЕНДУМ»

Президент України Петро Порошенко заявив, що питання автономії Донецької та Луганської областей – це питання змін до Конституції України й повинно вирішуватися на всеукраїнському референдумі. Про це глава держави заявив під час брифінгу в рамках 51-ї Мюнхенської конференції з безпеки (MSC).

«Питання автономії – це питання вже змін до Конституції і, звичайно, що воно вимагатиме абсолютно іншої моделі обговорення, включаючи референдум», – зазначив П.Порошенко.

Він висловив готовність сьогодні ж виставити на референдум будь-яке питання. «Питання федералізації я готовий поставити на референдум. І я знаю результат. Питання автономізації включається в питання федералізації. Тому не можна і не слід гратися з Конституцією, бо є абсолютно чітка законодавча процедура. І ніхто від неї відходити просто не може. Це в кінцевому рахунку рішення не президента, не парламенту, не уряду, а це рішення українського народу», – сказав Петро Порошенко.

ПУТІНСЬКЕ СУДИЛИЩЕ
ПРОДОВЖИЛО АРЕШТ
НАДІЇ САВЧЕНКО
ДО 13 ТРАВНЯ

Басманий суд Москви у понеділок, 9 лютого, продовжив до 13 травня арешт української льотчиці Надії Савченко, яку в Росії обвинувачують у причетності до загибелі російських журналістів. Суддя Артур Карпов погодився із заявою слідчого про те, що «стан здоров'я обвинуваченої не перешкоджає утриманню в СІЗО, а в разі її звільнення з-під варті вона може зникнути, або вплинути на перебіг розслідування».

До виходу судді Надія Савченко встигла звернутися до журналістів українською й російською мовами. «Ви вернули мені віру в людей. Якщо ви мене так підтримуєте, значить, я впевнена, ви так само будете підтримувати не мене одну. І якщо хтось із нас опиниться в біді, кожен з нас не забуде, що нашим ближнім потрібна допомога. Дуже вам дякую, добрі люди у світі», – сказала Надія Савченко.

Після оголошення вироку Савченко сказала, що збирається зробити заяву щодо ставлення до неї поліцейських конвоїрів. «Я не зрушу з місця, тому що вважаю, що конвой загрожує моєму життю. Він неодноразово ображав мою національну й людську гідність, насміхався над українською мовою. Вони вели себе просто похамськи. Також конвойні пристави застосовували грубу силу до моєї матері, якій 77 років», – заявила Савченко.

Адвокати вже сказали, що відмову конвоїрів дати воду Надії Савченко, яка голодує вже 60 днів, розцінюють як тортури і збираються подавати скаргу до прокуратури на інші порушення співробітників поліції, а саме – образи з їхнього боку. Про це журналістам заявив один із захисників Савченко Микола Полозов.

А інший адвокат Надії Савченко Ілля Новіков заявив, що його підзахисна може не дожити до наступного засідання, якщо продовжить голодування.

Адвокати Надії Савченко сподіваються, що відповідь на скаргу, подану 9 лютого до Європейського суду з прав людини, вони отримають уже найближчим часом.

ОЛЕГ ТЯГНИБОК
ЗАЛИШИВСЯ ЛІДЕРОМ
ВО «СВОБОДА»

З'їзд ВО «Свобода», що відбувся 37 лютого, переобрав головою цього об'єднання Олега Тягнибока.

Як повідомили в прес-службі партії, дякуючи за довіру, лідер закликав «не зважати на бруд, який вороги ллють на «Свободу», а крок за кроком домагатися реалізації «Програми захисту українців».

«Входимо у зовсім інший етап розвитку, бо такого періоду в нас іще не було. Нині ми насамперед ведемо не боротьбу з різними політичними силами, які фактично лише конкурують за владу, а ідеологічну боротьбу. І тут ми єдині, хто є реальним представником націоналістичної ідеології і протистойть ідеології лібералізму», – зауважив Тягнибок.

За його словами, «ліберали усе робили для того, аби знищи-

ти «Свободу». «Нас компрометували, вели шалену інформаційну війну впродовж останнього часу, щоби не допустити націоналістів у парламент. Вибори завершилися, але інформаційна атака на нас триває», – зазначив лідер ВО «Свобода». «Але нам треба йти і робити свою справу, виходячи з «Програми захисту українців», – додав Тягнибок.

У ДОНЕЦЬКУ СТАВСЯ
ВЕЛИКОЇ СИЛИ ВИБУХ

Вибух великої потужності стався 8 лютого о 10:45 вечора на Донецькому заводі хімічних виробів у Куйбишевському районі міста.

Звук вибуху було чути не лише в Донецьку, але і в прилеглих до нього населених пунктах.

Небо на кілька секунд освітілося яскравим світлом. Вибуховою хвилею вибило вікна в житлових будинках, що перебувають за кілька кілометрів від епіцентру вибуху.

За попередньою інформацією вибухнув склад боеприпасів, який бойовики облаштували на заводі. Інформації про жертв і потерпілих поки що немає.

Водночас, лідер «Правого сектора» Дмитро Ярош написав у Facebook, що українська артилерія «відмінно справлялася по скупченню російсько-терористичних БМ 21 і автомобілів з БК до них».

«За попередньою інформацією, знищено 20 ворожих «Градів», 30 машин з БК, близько 200 терористів. Вибух спричинив паніку в Донецьку», – додав він.

ВІКТОР ШОКІН – НОВИЙ
ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОР
УКРАЇНИ

Верховна Рада України підтримала 10 лютого подання президента про призначення 62-річного Віктора Шокіна генеральним прокурором України. Під час дебату в парламенті дві фракції коаліції – «Самопоміч» та «Радикальна партія» Олега Ляшка – відмовилися підтримати постанову.

Результати голосування показали, що найбільше голосів за Шокіна віддали БПП – 149 голосів, «Народний фронт» – 63 та «Опозиційний блок» – 32.

Як вважає Петро Порошенко, Віктор Шокін може пришвидшити розслідування злочинів проти Майдану, проте, на думку експертів, навряд чи зможе радикально змінити генеральну прокуратуру.

Представник Блоку Петра Порошенка (БПП) Олексій Гончаренко назвав головні заслуги Віктора Шокіна, через які фракція підтримала пропозицію президента: розслідування справи Г.Гонгадзе, відкриття кримінальних справ на Б.Колеснікова, Є.Кушнарьова та

І.Коломойського. Представляючи кандидата, про ці заслуги згадав і Петро Порошенко. Однак відомий юрист Сергій Головатий висловив сумнів у великій заслугі Віктора Шокіна в розслідуванні справи Гонгадзе й порадив її не перебільшувати.

Раніше Верховна Рада підтримала відставку генпрокурора Віталія Яреми.

ЮРІЙ АНДРУХОВИЧ
ПРЕЗЕНТУВАВ НОВУ
ЗБІРКУ

Український письменник Юрій Андрухович презентував нову збірку есеїв «Тут похований Фантомас». Презентація відбулася у вівторок, 10 лютого, у Києві.

До книжки увійшли так звані «ТСН-ки» – тексти, опубліковані на сайті каналу ТСН упродовж останніх кількох років. Письменник уклав збірку минулого року, а нині подорожує з туром українськими містами.

Ідея видати «Тут похований Фантомас» виникла навесні минулого року. «Чекав на рейс на лето-вищі, перечитував старі тексти й подумав, що добре було б зібрати їх під однією обкладинкою», – розповідає Юрій Андрухович. Із 200 текстів до збірки потрапило 73.

Після кожного тексту вказана дата написання. Юрій Андрухович каже, що ця деталь йому видалася важливою, оскільки деякі есеї виявилися пророчими. «Мені й самому було цікаво, чому в грудні 2010 року мені спав на думку образ російських танків», – зауважує він.

Назва збірки повторює назву одного з есеїв. Фантомас, якого має на увазі Андрухович – персонаж французького фільму, на якому виросло покоління письменників.

«З одного боку, це злочинець з необмеженими можливостями, з іншого – він дуже кумедний. Здалося, що це саме той образ, який потрібен українцям – хтось, хто хоче перемогти нас страхом, але не може, бо ми з нього сміємося. Але Фантомас цей десь поряд, а значить, ще довго робитиме нас не дуже щасливими», – пояснює автор.

11 лютого Юрій Андрухович представив «Тут похований Фантомас» у Дніпропетровську, 12 лютого – в Кривому Розі.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА В ОСОБАХ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

На американському телеканалі NBC стався велетенський скандал: на півроку від ефіру відсторонено ведучого вечірніх новин, головне обличчя телеканалу Браяна Вільямса. Він був ведучим новинної програми Nightly News, котра виходила у так званий прайм-тайм і становила серйозну конкуренцію таким могутнім у США новинним телеканалам як CBS чи ABC.

Сам телеведучий про своє відсторонення від ефіру повідомив на офіційному сайті, делікатно обійшовши причини цього факту, таке: «Як керівник-редактор Nightly News, я вирішив перервати мої щоденні ефіри на кілька днів. Замінити мене люб'язно зголосився телеведучий Лестер Голт, що дозволяє мені адекватно впоратися з труднощами».

Суть скандалу полягає в тому, що Вільямс прийняв подобищу легендарного барона Мюнгаузена, вигадуючи для телеглядачів неймовірні історії про себе.

Зокрема, таку історію він розповів про його буцімто пригоди в 2003 році, коли гелікоптер «Чінук», в якому він начебто летів над пустелею Іраку, було збито ракетою. Але, як з'ясувалося, в підбитому гелікоптері Вільямса не було.

Аналогічну історію відомий і найбільш оплачуваний тележурналіст вигадав і про своє зараження дизентерією в Новому Орлеані після урагану «Катрін». Після того, як стали відомі ці кричущі факти, почали копати глибше і з'ясувалося, що новітній барон Мюнгаузен примітивно обдурював мільйони американців, які прикипали до телекранів, коли на них з'являлося симпатичне обличчя Браяна Вільямса.

Він ніколи не вивчав журналістику більше трьох років. І тим не менше, дійшов до 5-річного контракту, згідно з яким телекомпанія NBC зобов'язувалася виплачувати йому 10 мільйонів доларів (!) щорічно. У 2007 році журнал «Тайм» назвав Браяна Вільямса одним зі ста найвпливовіших людей планети.

Вільямс не закінчував школу журналістики Колумбійського університету – підробляв на «вуличному» полі бою. Католицьке виховання, католицький університет, праця офі-

ціантом, служба в пожежній команді, громадський коледж, кінець 70-х – стажування в адміністрації Джиммі Картера, початок 80-х – Національна асоціація телерадіомовлення, пітсбурзька кабельна телемережа, столичний Вашингтон – WTTG-TV, з 1993 року – омріяний телеканал NBC, де до нього прийшла велика слава і великі гроші. Після цього про жодне навчання Браян Вільямс вже ніколи не думав, так і не діставши диплома про вищу журналістську освіту.

Даремно, бо в школах журналістики трапляються колишні акули пера, які на старості років, аби відпочити від буремних років активної журналістики, йдуть передавати свій досвід молоді. Саме вони знають ціну слова й телекартинки. А ще знають головний закон журналістики – не брешти.

Читачі й телеглядачі, мабуть, помітили, що справжні журналісти, описуючи чи передаючи новини, ніколи не ставлять себе на перше місце. Вони завжди за кадром, а на папері тільки в кінці малими літерками пишуть своє ім'я й прізвище. Такі закони цієї професії, професії бути скромним і завжди

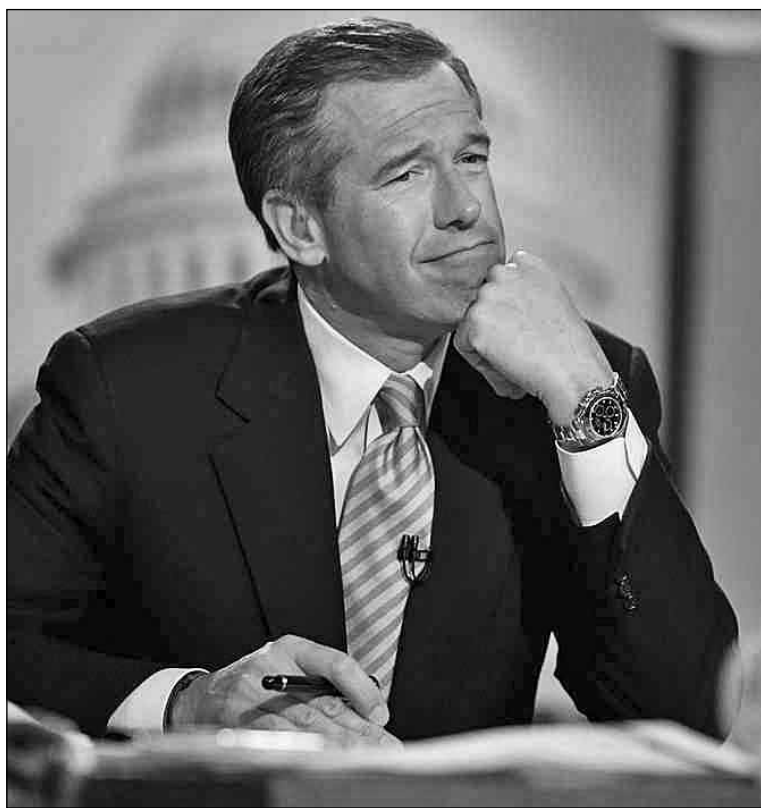
До 2005 року Вільямс став не просто телеведучим – він став одним з тих, хто визначає політику телеканалу. Не просто «обличчям новин», як легендарний Волтер Кронкайт. Часи Кронкайта минули, як і часи новин, за якими глядач стежить, як за факт-чеком. На зміну Кронкайту прийшли амбітні й не дуже освічені Вільямси.

Волтер Кронкайт – легендарний американський тележурналіст і телеведучий. Найбільшу популярність здобув як незмінний ведучий вечірнього випуску новин на телеканалі CBS протягом 19 років. У роки найбільшої популярності телеканалу в 1970-1980-х роках Кронкайт, згідно з результатами опитування громадської думки, був людиною, якій американці найбільше довіряли. Більше, ніж президентам, сенаторам, євангелістським проповідникам... Саме від Кронкайта, відомого в США як «дядько Волтер», середній американець довідувався про найважливіші події епохи: Карибську кризу, вбивство президента Кеннеді, висадку американських астронавтів на Місяць, Вотергейтський скандал...

Волтер Кронкайт

БАРОН МЮНГАУЗЕН З ТЕЛЕКАНАЛУ NBC

Браян Вільямс

казати людям правду. Браяна Вільямса, мабуть, цьому ніхто й ніколи не вчив. І досягнувши великої слави й великих грошей, він раптом відчув себе одним із сильних світу цього. А щоб переконати в цьому і всіх інших, почав прибіхувати, вип'ячуючи себе як головну дійову особу подій.

Відвідавши В'єтнам під час війни, Кронкайт виступив за її негайне припинення. Завдячуючи його виступу, політика продовження війни втратила підтримку американців, а президент Ліндон Джонсон відмовився від висунування своєї кандидатури на другий президентський термін. За свідчен-

нями очевидців, Джонсон сказав: «Втративши Кронкайта, я втратив голоси середніх американців».

Волтер Кронкайт завжди закінчував свої передачі словами «Такі справи» (That's the way it is). Він прожив довге життя й помер з чистою совістю, виконавши свій обов'язок журналіста й громадянина до кінця.

У журналістиці найбільшою ганьбою вважається плагіат. Але в наш час інтернету на Брайтоні виходять десятки газет, зіплеваних суціль з украдених в інтернеті матеріалів. Щоправда, серйозний читач цю макулатуру не називає газетами.

Але виявляється, що існує ще більша ганьба, ніж плагіат. Можна висмокати з пальця історію й представити себе в ній головним героєм. І покласти на те, що великого й високооплачуваного ніхто не перевірятиме. Але істину, що скільки б мотузочка не вилялася, а надійде їй кінець, ніхто не скасовував. Настав кінець і брехні Вільямса.

Йому довелося вибачитися. Уявити, як цей пихатий, самовпевнений, накачаний тоннами амбіцій 55-річний улюбленець долі, у жилах якого тече репертуар розкішних прийомів з президентами й королями,

довкола якого лунають фрази «сильний світу цього», з розкішним маєтком у Конектикуті, дружиною, дітьми й двома собаками, скаже: «Я брехав», майже неможливо. І тим не менше, це сталося. І після чого? Після того, як на це вказав на Facebook простий хлопець Ленс Рейнольдс, якому довелося летіти в тому підбитому гелікоптері. «Sorry, dude, I don't remember you in my aircraft» (Вибач, я не пам'ятаю тебе на своєму гелікоптері), написав він, і це стало бікфордівим шнуром неймовірного скандалу, який, віриться, стане уроком для тих, хто наймає на посаду журналістів людей без диплома, але з велетенськими, невгамованими амбіціями.

Тепер фраза «Вибач, я не пам'ятаю тебе на своєму гелікоптері» має викладатися в усіх школах журналістики. Як напучування тим, хто обирає цю одну з найважчих у світі професій. Професію казати людям правду, писати про справді великих і героїчних, а самому залишатися в затінку, й ніколи, за будь-яких обставин, не брехати. Всього в три містких слова вклав усе це легендарний Волтер Кронкайт, коли залишав наступним поколінням журналістів свій заповіт: «Етика, лояльність, професіоналізм».

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА СКАЗАВ
ПУТІНУ, ЩО ТОЙ ЩЕ МАЄ
ШАНС

Президент США Барак Обама зателефонував 10 лютого президентові Росії Володимиру Путіну, щоб поговорити про ескалацію насильства на Сході України і підтримку Росією тамтешніх сепаратистів. Про це повідомила прес-служба Білого дому.

Обама вчергове заявив про підтримку Америкою суверенітету та територіальної цілісності України. Президент США наголосив на тому, що кількість людських жертв у результаті бойових дій зростає, і підкреслив, що Путін має шанс скористатися можливістю переговорів між Росією, Францією, Німеччиною та Україною для досягнення мирного врегулювання конфлікту.

Обама підкреслив важливість досягнення та реалізації мирного врегулювання, що спирається на Мінські угоди.

«Тим не менш, якщо Росія продовжить свої агресивні дії в Україні, в тому числі шляхом направлення туди військ, зброї та фінансування для підтримки сепаратистів, ціна таких дій для Росії зростатиме», – йдеться у заяві на сайті Білого дому.

КРЕМЛІВСЬКИЙ ВОЖДЬ
ЗАСТРЯВ У РАДЯНСЬКОМУ
МИНУЛОМУ

Президент Росії Володимир Путін дивиться на проблеми криз призму «холодної війни» і тому підтримує старий радянський стиль агресії. Про це сказав президент США Барак Обама в інтерв'ю виданню BuzzFeed.

«Він стоїть однією ногою в радянському минулому. Він наслідує КДБ. Це той досвід, який визначив його подальшу кар'єру», – сказав Обама. За словами президента США, Путін втратив можливості диверсифікувати економіку Росії, зміцнити відносини із сусідами і показати щось інше, ніж старий радянський політичний стиль. Обама сказав, що як і раніше, сподівається на мирне вирішення конфлікту в Україні.

Президент США додав, що слабка економіка Росії являє собою серйозну загрозу для обох країн. «Це погано і для Росії, і з плином часу для Сполучених Штатів, тому що, якщо у Росії справи ідуть погано, то вона повертається до старих експансіоністських ідей, яким уже не місце в XXI столітті», – сказав він.

КИЇВ І ВАШИНГТОН
ДОМОВИЛИСЯ
УЗГОДЖУВАТИ ДІЇ ПІСЛЯ
ПЕРЕГОВОРІВ У МІНСЬКУ

Президенти України та США Петро Порошенко та Барак Обама домовились про тісну координацію подальших кроків після зустрічі у «нормандському форматі» в Мінську 11 лютого. Про це йшлося під час телефонної розмови глав двох держав.

Як повідомляє прес-служба Білого дому, Порошенко та Обама обговорили ситуацію на Донбасі та наголосили на необхідності припинення вогню та мирного врегулювання на основі втілення Мінських домовленостей.

Президент США висловив співчуття з приводу загибелі українських громадян у Краматорську та підкреслив свою підтримку переговорам щодо мирного врегулювання.

Співрозмовники висловили сподівання на досягнення прогресу під час зустрічі у «нормандському форматі» в Мінську, а також високо оцінили зусилля лідерів Німеччини та Франції.

Президенти України та США наголосили на необхідності виконання Росією своїх зобов'язань відповідно до Мінських домовленостей. Також Обама запевнив у готовності США й надалі підтримувати Україну в отриманні нею фінансової допомоги від міжнародних партнерів та міжнародних фінансових організацій задля здійснення необхідних реформ.

У КОНГРЕСІ ГОТУЮТЬ
ЗАКОНОПРОЕКТ
ПРО ДОПОМОГУ УКРАЇНІ
ЗБРОЄЮ

Лідери комітету Палати представників американського Конгресу з питань збройних сил від Демократичної та Республіканської партій розробляють законопроект про постачання Україні «оборонної летальної допомоги». Про це повідомили інформаційні агенції Reuters співробітники апарату Конгресу. Голова комітету республіканець Мак Торнберрі і провідний демократ у комітеті Адам Сміт «просунулися далеко впе-

ред в обговоренні» законопроект про надання такої допомоги, повідомив один співробітник. У грудні Сенат і Палата представників одностайно схвалили закон, що санкціонує постачання озброєнь Києву для захисту від регулярних російських військ та проросійського сепаратистського руху. Обама підписав цей закон, але він дає йому свободу самостійно вирішувати питання про постачання зброї Україні та терміни. При цьому багато законодавців, головним з яких є голова сенатського комітету з питань оборони Джон Маккейн, вимагають від Вашингтона вже тепер почати поставки.

ДОСЛІДНИКИ
З ПЕНТАГОНУ ВВАЖАЮТЬ,
ЩО В ПУТІНА – ОДНА
З ФОРМ АУТИЗМУ

Дослідники Пентагону дійшли висновку, що президент Росії Володимир Путін страждає синдромом Аспергера. Доповідь про здоров'я російського президента опублікувала американська газета USA Today. Документ підготував дослідницький центр «Управління всебічної оцінки програм» (ONA) на замовлення Пентагону. Доповідь було отримано виданням за запитом на підставі Закону про свободу інформації (FOIA).

Газета пояснює, що синдром Аспергера – це «аутичний розлад, який впливає на всі рішення» російського президента. Вивчаючи рухи Путіна за допомогою відеозаписів, одна з дослідниць, Бренда Коннорс, дійшла висновку, що «російський президент має якесь явне неврологічне відхилення». Дослідники робили свої висновки, вивчаючи рухи Путіна на відеозаписах, висуваючи припущення щодо того, як суб'єкт спостереження ухвалює рішення або реагує на події. Експерти вважають, що кожна людина має унікальний «почерк тіла», який настільки ж неповторний, як код ДНК.

Опублікована газетою доповідь – одна з багатьох, підготовлених Б.Коннорс та її колегами, які працювали на «Управління всебічної оцінки програм» і внутрішній аналітичний центр Пентагону, що бере участь в розробці довгострокової військової стратегії.

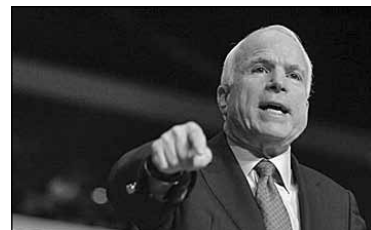
Дослідники зазначають, що не можуть повністю довести свою теорію про те, що Путін страждає синдромом Асперге-

ра, бо вони не могли належним чином провести діагностику. Наприклад, вивчити стан мозку російського президента за допомогою томографа.

Щоб підкріпити свої припущення, експерти Пентагону посилаються на роботи фахівців з аутизму.

ДЖОН МАККЕЙН
ПОРІВНЯВ ПОЛІТИКУ
МЕРКЕЛЬ ЩОДО ПУТІНА
З УМИРОТВОРЕННЯМ
ГІТЛЕРА

Негативне ставлення до ідеї поставок зброї в Україну, яке демонструється канцлером Німеччини Ангелою Меркель, може бути порівняне з політикою умиротворення Гітлера перед Другою світовою війною. Про це заявив американський сенатор-республіканець Джон Маккейн на німецькому телеканалі ZDF.

«Її поведінка нагадує мені політику 30-х років» – сказав Маккейн. «Я хотів би спитати канцлера, скільки ще людей має загинути в Україні, щоб ви допомогли їм захистити себе?» – запитав він.

За його словами, дії Європи під час ескалації насильства в Україні викликають у нього страх і розчарування. «Вони просто спостерігають за тим, як вперше з часів Другої світової війни європейську країну роздирають на шматки. Дивлячись на поведінку німецького уряду, можна подумати, що там або не знають, або їм все одно, що в Україні гинуть люди», – заявив Маккейн.

Нагадаємо, канцлер ФРН Ангела Меркель виключила можливість поставок зброї в Україну і наголосила на потребі дипломатичного врегулювання кризи на Сході України.

СМЕРТЬ У ЛАБЕТАХ
ДЖИХАДИСТІВ

У США підтвердили смерть американки Кайли Мюллер, яку захопили в заручники бойовики «Ісламської держави» в Сирії.

Її викрали в сирійському місті Алеппо 2013 року. Вона приїхала на турецько-сирійський кордон у 2012 році, щоб допомагати біженцям у рамках програми «Лікарі без кордонів». Президент Обама заявив, що Кайла Мюллер «репрезентувала найкраще, що є в Америці».

б часу на це не знадобилося, США знайдуть і притягнуть до відповідальності винних у затриманні й смерті Кайли», – сказав американський президент.

Минулого тижня «Ісламська держава» заявила, що дівчина померла під час йорданського авіаудару, але доказів не надала. Йорданія заперечує заяви ісламістів про те, що дівчина загинула внаслідок дій її авіації.

Родина дівчини каже, що новина про смерть Кайли «розбила їм серце». «Наші серця розриваються від жалю за єдиною донькою, але ми й далі житимемо в мирі, гідності і любові до неї», – сказано в заяві родини. Сім'я також опублікувала листа, який Кайла Мюллер написала з полону в 2014 році. У ньому вона переконувала родину, що перебуває в безпеці. «Зараз мені вдається написати хіба якийсь абзац листа, бо від самої думки про вас я починаю плакати», – написала дівчина. «Я знаю: ви хотіли б, щоб я залишалася сильною. Саме це я і роблю», – сказано в листі.

ЛЮДИНА-ПАВУК
ЗНОВУ З'ЯВИТЬСЯ НА
АМЕРИКАНСЬКИХ ЕКРАНАХ

Кінокомпанії Marvel і Sony Pictures погодили про спільний перезапуск «Людини-павука». Про це повідомило видання Variety.

Згідно з угодою, супергерою уперше з'явиться в кінематографічному всесвіті Marvel разом з іншими персонажами коміксів. Передбачається, що це відбудеться в стрічці «Перший месник 3: громадянська війна», вихід якої заплановано на травень 2016 року.

Крім того, Людину-павука можна буде побачити в сольному і поки що безіменному проєкті Sony Pictures, прем'єра якого призначена на 28 липня 2017 року. Продюсерами виступлять глава Marvel Кевін Фейдж і колишній співголова Sony Емі Паскаль.

Чи повернеться до своєї ролі Ендрю Гарфілд, який зіграв супергероя в картинах «Нова Людина-павук» і «Нова Людина-павук: висока напруга», наразі не уточнюється. Sony Pictures планувала випустити третій фільм в 2016 році, проте після невдалого прокату другої картини, вирішила відкласти цей задум.

Супергероя Людину-павука створено авторами коміксів Marvel, однак права на їхню екранізацію були передані компанії Sony Pictures, яка вже випустила п'ять повнометражних фільмів.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer – 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

За підтримки й спонсорства
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ

Український хор в Нью-Йорку

«ДУМКА»

ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ІМ. МИКОЛИ ЛИСЕНКА

ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ – мистецький керівник і диригент
Лариса Гутнікевич, Наталія Ващенко – фортепіанний супровід

запрошує на **ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 65-ЛІТТЯ ХОРУ**
з нагоди вшанування **ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

за участю
Хору «Прометей» (Філадельфія)
Роман Кучарський (диригент)
Ірина Пелех Зварич (фортепіанний супровід)

НЕДІЛЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ,

о 2:00 ГОД. ПО ПОЛУДНІ

The Great Hall at Cooper Union
7th Street and 3rd Avenue

У концерті беруть участь відомі виконавці:

Людмила Джой-Васута (сопрано)

Оксана Кровицька (меццо-сопрано)

Адам Клайн (тенор)

Олег Чмир-Опалинський (баритон)

Квитки можна придбати заздалегідь:

Крамниця «Сурма» (11 E 7th St), Товариство «Самопоміч» (98 Second Ave),
Емілія Літепло (917)301-8355, а також через вебсайт: dumka.org

Our VISA Credit Card now earns REWARDS!

1-888- BANK UKE

www.bankuke.com

Start earning points with every \$1 you spend!
Redeem points for Travel & Top Brand Merchandise!

За кожний долар, витрачений з нашою карткою,
ви отримуєте бонусні бали, які можна обміняти на
авіаквитки, оплату готелів, або речі з каталогу.

- No Annual Fee -No Balance Transfer Fee

-9.90% Interest Rate

NCUA

Страхування життя – чи я можу жити без нього?

“ Згідно статистики, 80% дітей після смерті одного з батьків, чие життя не було застраховане, потрапляють у злидні. Отже, особисто ви можете жити без страхового забезпечення, але ваша родина, без сумніву, – ні. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

ПОДЯКА

«Дякуймо Богу за Його любов до людей, за Його милість і благість та прославляймо Його нашими молитвами та піснями разом!»

Щира подяка всім нашим дорогим парафіянам та гостям, що розділили з нами радість святкування
25-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ СВЯЩЕНСТВА ОТЦЯ – ПРОТОЄРЕЯ КИРИЛА АНГЕЛОВА,
пароха Української католицької церкви Святого Архистратига Михаїла у Йонкерсі!

ДЯКУЄМО

дорогій родині отця Кирила: дружині Грейс та доньці Марії – за всецілу підтримку!
Високопреосвященним Владикам та Всечеснішим отцям за Святочну Божественну Літургію!
Кредитівці СУМА-ЙОНКЕРС – за постійну підтримку і щедрий дарунок
Парафіянам церкви – дітям, їхнім батькам, музичним керівникам, організаторам імпрези – за натхненну концертну привітальну програму!

Учасникам прицерковного дитячого музично-хорового ансамблю «Краплинка» (Художній керівник – Марія Курчак)

Артистам Школи бального танцю «Адореданс» (Художній керівник – Олександра Кузь)

Юним вихованцям Українського музичного інституту – відділ Йонкерсу (Викладач – Лілія Кушнір)

Талановитим учасницям дівочого вокального ансамблю «Пролісок» СУМА – відділ Йонкерсу (Художній керівник – Андрій Стасів)

Організаторам Дитячого концертного привітання (Лілії Балковій, Жанні Гуральській, Марії Курчак, Лесі Мурацук)

Дякуємо усім учасникам прицерковного дорослого хору та його керівнику Юрію Яновському!

Музичному ансамблю «Гердан» та гурту «Тріода» – за чудову розважальну програму та концерт української пісні!

Усім жертводавцям і парафіянам – за активну підтримку та невтомну поміч!

Зокрема: Олі Бурбан – за чудові короваї

Вікторії Коломійчук – за прекрасний святковий торт

Марії Мельник – за організацію випічки солодкого

Зоряні Шкробак і Зоряні Боднар – за поміч у приготуванні солодкого для святкової вечері

Сестринству Серця Христового та всім жіночкам парафії – за щедрі серця й золоті руки, які спекли смачні солодкі страви й принесли для спільної вечері

Мар'яні Гнатів, Вікторії Гечні, Миколі Попадичу, Дмитру Брику – за поміч у декоруванні залу та під час прийняття й вміло організованій зустрічі гостей

Василію Дерію, Олегу Кукілю та Володимирі Мурацук – за виготовлення плакату та поміч у приготуванні сцени й залу

Світлані Хмурковській – за організацію акапельної групи «Тріода»

Дарію Дзвончику, менеджеру Українського молодіжного центру, та всім працівникам центру, які допомагали на кухні та в залі в проведенні прийняття

Лесі Мурацук та Софії Щур – за чудову організацію торжества

А також друзям парафії: Галі Пітель – за прекрасні квіти та декорацію залу, Наді Сказніолі – за мистецькі пам'ятні тістечка, Юрію Заховському, Жерому Штраусу, Василю Магацу – за копітку працю з фото – та відеозйомкою

Прийміть найщирішу подяку за те, що ви не шкодували сил та часу та взяли активну участь в торжестві з нагоди 25-ліття священослужіння нашого дорогого отця Кирила!

Отець Кирило бажає всім вам здоров'я й нових прийдешніх успіхів, а ще – тепла, затишку, миру, благополуччя в кожній родині та Божого благословення на многії літа!

Христос Рождається!

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наш співрозмовник: Микола ВОРОБІЙОВ – поет, художник, один з фундаторів Київської літературно-мистецької школи, лауреат премії імені Т.Шевченка.

Народився 12 жовтня 1941 року в селі Мельниківка Смілянського району на Черкащині.

Навчався на філософському й філологічному факультетах Київського університету ім. Т.Шевченка, звідки був відрахований й до 1991 року знаходився під наглядом КДБ. Один з лідерів андеграунду «витісненого покоління». Працював сторожем у садах Київської області, Київському театрі ім. Івана Франка, Молодіжному театрі, Інституті театрального й кіномистецтва ім. Карпенка-Карого.

З 1987 року – Член Спілки письменників України.

Друкуються в офіційних видавництвах почав лише в часи горбачовської перебудови. Автор поетичних збірок «Пригадай на дорогу мені» (1985), «Місяць шипшини» (1986), «Ожина обрію» (1988), «Прогулянка одинцем» (1990), «Верховний голос» (1991), «Оманливий оркестр» (2006), «Без кори. Вибране» (2007) та ін.

Відзначений низкою літературних премій, серед яких: імені Павла Тичини (1992), «Благовіст» (1993), «Приятелів Руху» (1994), Державної премії імені Тараса Шевченка за збірку «Слуга півонії» (2004).

Твори поета перекладено англійською, іспанською, португальською, німецькою, сербсько-хорватською, румунською, вірменською, польською, російською та грузинською мовами.

Одружений з Аллою Павленко, славісткою за фахом, авторкою трьох поетичних збірок.

Мешкає і працює в Києві та селі Сотники на Черкащині.

– Алла, дружина, виграла це житло в якусь лотерею, – каже Микола Воробійов, коли ми з ним піднімаємося майже беззвучним ліфтом на одинадцятий поверх. – Але ж тут нічого не знаю... Рятую хіба що вікно з видом на річку. Дивлюся через нього й маючу. Тут оце і є мій світ. Побуду трохи – і додому, додому, додому! На чорторії, в Сотниках...

Не запитую,
Щоб не знати відповіді
Відповідь зв'язує
Зв'язаний не запитує...
Іду в Сотники
Щоб подивитися у вікно...

– На чорторії, в Сотниках...
До півників?

– До півників...

– Хотіла Вас завжди запитати, але ніколи не думала, що випаде нагода зустрітися. От поет Богдан Бойчук у своїх спогадах написав, що Ви, отримавши право жити в Америці як «визначна особистість», не захотіли чи не змогли тут жити, «бо тут немає півників»?

– Таких півників як на чорторії в Америці справді немає. Жовті, сині... Я їх не просто люблю, я їх маючу, вони в мене у віршах, скрізь...

– То Ви як Ван-Гог? Він також любив малювати півники...

– Ні, він любив малювати іриси. Я навіть не знав, що вони так називаються... З людьми я не дуже знаходжу спільну мову... Людей я боюсь... А от дерева, квіти люблю...

Виходячи за огорожу цвинтаря
Знімають перуки...
Перекошені маски
Мокрі від сліз...
Сідають в автобус...
Дощить...

Я живу в Києві на Подолі, іноді заходжу в кав'ярню неподалік сво-

Микола Воробійов у селі Сотники на Черкащині

Художники вважають мене
Не художником...
Поети не вважають мене
поетом...
Не дотягнутися мені до киногрон
Бо вони ще зелені...

– Ви народилися в селі, але чомусь вирішили їхати до Києва. Селянський син і раптом філософський факультет? Круто, сказали б сьогоднішні молоді журналісти, якби брали у Вас інтерв'ю. Що Ви там мріяли знати?

– Мабуть, там просто було мало іспитів (сміється-авт). На вступних іспитах я отримав дві п'ятірки і трійку – і мене прийняли. Пошастило, мабуть. А насправді я хотів втекти з села, хоч село завжди любив, люблю й любитиму все життя. Я хотів писати вірші й малювати, а в селі цього робити було неможливо. Я народився в селянській родині. Тітка працювала дояркою, напевне, років п'ятдесят. Мама звідти вирвалася на станцію в селище Шевченкове, батько загинув на фронті, потім з'явився вітчим.

– Ваш батько, напевне, був росіянином, раз прізвище Воробійов?..

– Мати мені про це нічого не казала, а мені не приходило тоді в голову запитати. Тепер би я міг задуматися над цим, а тоді ні. Знаю лише, що батько був родом із Запоріжжя, в мене десь є його фотографія і документ про їхнє з мамою одруження, і похоронка, яка потім прийшла. Мама лишилася сама, а тут ще я неї на плечах. Був малий, грався на шляху й п'яниці підводою переїхали мені ноги. Де вона мене тоді тільки не возила, де тільки не носила, щоб не відрізали дитині ноги, три операції переніс... У мене така страшна біографія, що я навіть не хочу її вам розказувати... Я любив село й любитиму його все життя, але хотів вирватися з нього. Коли приїхав до Києва

МИКОЛА ВОРОБІЙОВ: «А ЛЮДЕЙ Я БОЮСЬ...»

го дому, там збирається різна публіка: старші люди, молодші. Дай, думаю, почитаю їм свої вірші. Ось з цієї збірки, останньої, «Скринька з прикрасами». Сміються-я-я! Думають, що ненормальний, придурак, «с привітом», божевільний. А я вважаю, якщо художник чи поет трохи не божевільний, він нічого не може створити. Справжнього... Чогось такого, чого до нього не створював ніхто...

Сміються бо нещасні
Сміються бо убогі
Сміються щоб не знати
Куди дівається життя...

Скільки в Україні я передивився поетів! Кожні десять років вони кудись зникають. Куди? Напевне, мусять потім чимось заробляти гроші. Раніше за поезію можна було жити, а тепер?

– Та то ж у радянські часи, та й то, якщо ти був обласканий?

– Ні, не обов'язково. Але хтось мусив підтримати, допомогти. Іван Драч міг допомогти. І пробував мені допомогти, але скрізь було глухо. Коли мені закрили всі входи й виходи, обставили прапорцями з усіх боків, я написав листа самому Щербицькому. Тоді можна було прийти в Дім з химерами, що тоді стояв біля ЦК компартії, а тепер біля резиденції президента України, й передати власноручно у спеціальний відділ листів громадян. І, як це не дивно, у відповідь від Щербицького в Спілку письменників прийшов циркуляр з резолюцією «Розібратися!». І в Спілці забігали, зібрали збори, я там виступав, з годину читав вірші. Були й Борис Олійник, і Платон Воронько, і Іван Драч, говорили дуже схвальні слова, потім

я знайшов стенограму того засідання. І що? І нічого. Тим все й закінчилося.

Але разом з тим редактори були страшні. Не ідеологічно. Ідеологічну поезію я взагалі не вважаю поезією. Не пропускали, якщо яка-небудь «галіматія» чи як воно називається? Коли пишуть багато і ні про що. А, згадав, графоманство. Графоманів вони не пропускали.

– Та ні, трохи було. В університетські роки я бувала в Будинку творчості письменників у Ірпіні й бачила їх – чомусь особливо любили писати вірші й романи про війну колишні відставники – класичні графомани, їх навіть приймали до Спілки письменників України...

– Може, по комсомольсько-партійній лінії, ідеологічно. Але тієї поезії я навіть не розглядаю.

вступати до університету, то вже мав першу збірку. Це ж 1965 рік. Видавництво «Молодь» зустріло цю збірку захоплено.

– Кажуть, що у велику літературу Вас благословив сам Василь Симоненко?

– Було це так. Якось мені попала на очі газета «Молодь Черкащини», думаю, дай пошлю свої вірші, надрукують чи не надрукують. Коли ж отримую лист: «Негайно привезіть свої вірші» і підпис: «Василь Симоненко». У редакції мене зустріла секретарка з червоним волоссям, не червоним, а таким яскравим малиново-рожевим, фарбованим, я бачив тоді таке волосся вперше в житті. Як і багато чого. Наприклад, вівіски «Кафе», «Кава». Що воно таке? Ну, селяк, що ти з нього візьмеш. Я все це описав ось у цій книжці «Оманливий оркестр» (дістає з полиці книгу, розгортає

Домовилися, що впізнаємо один одного за виразом обличчя. Підійшовши за вказаною адресою, в мені включився «бухгалтер» – ну, не може людина, яка приїхала з України недавно, з «новітньою хвилею», жити в трампівському розкішному хмарочосі з виглядом на Гадсон-ріку, в голові відразу ж закрутилися якісь цифри з багатьма нулями – і я попрямувала далі, зовсім не звернувши уваги на одинокого чоловіка середнього зросту, що стояв поряд зі «швейцаром». Але, повернувшись назад, раптом помітила усмішку на його обличчі й саме той вираз обличчя – відкритий, безхитрісний й по-дитячому зацікавлений, який, напевне, й мав служити «паролем» нашої зустрічі.

– авт.) Коли почали відходити друзі – Корзун помер, Холодний помер, Ісаченко помер... Якось так в один-два роки поспіпалося повно людей. Я пішов у «Просвіту», в мене від Шевченківської премії залишилися якісь гроші. Я вже все підготував, бо завжди так роблю – все підготую і ставлю перед фактом, а не розповідаю про свої плани теоретично. І книжку видали. Це спогади, але у вигляді віршів. І дещо зі щоденників. Я ж постійно щось записував упродовж свого життя. От зараз я вам зачитаю про зустріч з Василем Симоненком. У 1962 році, ось коли це було. «Провінційний будиночок

налі «Дніпро», в третьому номері вийшла моя добірка віршів. Але хто їх туди надіслав, не знаю. Кажали, що ніби-то Іван Світличний. А звідки вони в Івана могли опинитися?

– **Може, Василь Симоненко передав, він же, розповідав мені Надійка Світлична, був вхожий у його товариство?**

– Не знаю, досі не знаю, може. У готелі «Дніпро» на розі теперішньої Європейської площі, у вестибюлі ми з Вірою Вовк і зустрілися. А які в мене були вірші? Такі як в мене вірші, вже тоді не сприймали й не хотіли сприймати. Найви-

не знаю». Я справді нічого не знав. Мистецькі студії, віра в мистецтво на грані фанатизму позбавила мене будь-якого відчуття реальності. Привезли не на Володимирську, а на Круглоуніверситетську, у відділ КГБ. Запитують, чи давав я вірші Вірі Вовк. Я й підтвердив, що так воно й було, підписав і подякував, бо це вперше хтось зацікавився моїм писанням. З'ясується, на митниці у Вірі Вовк мої вірші забрали...

А мене потім усе життя кожного року, а то й двічі на рік викликали до КГБ – «поговоріть» аж до 1992 року. Я працював тоді сторожем у

У 1972 році обшук в квартирі: вилучили друкарську машинку, збірник поезії Василя Рубана. Кордуна, Ісаченка, Голобородька, мене витурили з університету. І я поїхав у садки, неподалік Києва, сторожувати.

– **Напевне в ті часи сторож, кочегар, слюсар були в Україні найінтелігентніші професії. Он філософ Євген Сверстюк працював слюсарем, археолог Борис Мозолевський – кочегаром...**

– Так виглядає. Я в одному садку сторожував, у Макарівському районі, Кордун – в сусідньому...

Франка, Молодіжному театрі, Театральному інституті, на кінофакультеті, який знаходився в Лаврі. Там я стільки «зимових віршів» написав, зовсім інших, ніж літніх... На тому самому кінофакультеті, в Лаврі, працював декоратором Олег Лишега – також у вигнанні, а я – сторожем... Там ми й зішлись.

**Щоб полювати на метелика
Треба бути метеликом
Якщо ти можеш стати метеликом
То тільки ти можеш полювати
на метелика...
Полюючи на метелика –
ти полюєш на себе...**

Поетична спадщина Миколи Воробійова

із парканом редакції «Молодь Черкащини». – Зайди, каже комусь Василь. – З Чигирини вірші надіслали. Микола Воробійов, автор. Прізвище російське, а мова – багата, образна, системна, нова...»

До Чигирини я перевівся з Мліївської школи садівництва імені Симиренка. Чому я туди попав? З тієї самої причини – хотів малювати-писати, а вдома цього робити не міг. Але це все з віршами перемножено...

«Сідай», – каже Василь, молодий чоловік, волосся пишне, як вороняче крило. Раптом запитує: «Миколо, а кого Ви знаєте із символістів?» А я слова такого ніколи не чув! Він подивився, засміявся, все зрозумів. Тоді ми з ним скрізь ходили, десь там, там. Він мене пригощав. Тоді модно було пити портвейн. Білий, густий, тепер такого портвейну немає...

**Наближаєшся до людини –
Віддаляєшся
Від інших людей...
Сієш добро і ворогів сієш...
Квадрат – це хрест
Безкінечний...
Мене боротьба
не цікавила ніколи...**

– **Але ж Ви через боротьбу постраждали?**

– Тут, у цій книжці це також описано. Одного дня мене в гуртожитку знаходить Іван Драч, а він вже був тоді класиком. Чергова перелякано кличе до телефону. «Тут приїхала Віра Вовк, захоплена твоїми віршами, хоче зустрітися...» Я й зрадів, що хоч хтось хоче бачити мої вірші. Коли я приїхав до Києва, в 1965 році, навесні в жур-

Ті самі півники

щим досягненням були вірші Івана Драча – вершина модернізму. Ну, може, ще Вінграновський і Коротич. А такі як ми – Ісаченко, Голобородько, Рубан, я – ціла отара – нікуди не могли пробитися. Але потім я зрозумів, що це вже тоді починалася наша Київська школа. І що ми робили? На друкарській машинці набирали своїх віршів 30-40, склеювали, робили книжечку і раділи. От Вірі Вовк такі дві книжечки я й подарував. Одна називалася «Букініст». А друга – «Без кори». Ту другу я написав під музику. Грала якась американська музика, без слів, я сів і написав під неї 33 вірші. Таких віршів я вже ніколи не написав. Інші писав, а таких – ні. Через кілька днів мене викликає з лекцій в університеті якийсь молодий чоловік, веде надвір, садовить у чорну «Волгу» і кудись везе. Через деякий час запитує: «Ви хоч знаєте, куди вас везуть?» Кажу: «Ні,

театральному інституті, приїхали аж троє, викликали в парк і запитали: «Чому євреї виїжджають?» Я зрозумів, що це запитання неголовне. Говорили-говорили, ні про що. А потім кажуть: «Ви знаєте, що ми вас можемо вбити?» «За що?» – все, що я спромігся запитати. То була наша остання зустріч.

– **Але ж Ваші вірші були зовсім неполітичні?**

– Та ні, я політичних ніколи й не писав. Я взагалі в ніякій боротьбі участі не брав. А клуби, як от творчої молоді, вони ж були закриті, не для всіх, я навіть про них і не знав. Вигнали з університету, приписали, що я шпигун. Мала вийти збірка, але подзвонила функціонерка, яка тоді керувала всім комсомолом України, забув її прізвище, потім її забрали в Москву «на підвищення» і сказала забути моє ім'я, бо «це ж німецький шпигун». Чому німецький? Віра ж Вовк з Бразилії!

– **Страждали від образи, приниження, несправедливості?**

– Ні! Це називається «і шуку кинули у річку». Я стільки там малював! Написав «Верховний голос». Коли я привіз його до Києва, прочитав своїм хлопцям – ми сиділи тоді в «Чай-кофе» на Хрещатику, тепер це місце називається «Гімалаї» (і даремно так називається, бо ми тоді справді були гімалайцями), то Кордун і Григорів не могли стриматися від захоплення, кажуть, що аби написати таку річ, варто сторожувати. Але мене вже тоді ніде не друкували й не приймали ніде. Я продавав яблука на Центральному ринку в Києві. Якось підійшли до мене Іван Драч і Ліна Костенко, привітались, купили яблук. У нас тоді в саду був такий порядок: давали зарплату рублів 130-150 і тонну яблук, які треба було продати. І ми стояли з ними на базарі – від перших яблук-скороспілок і аж до приморозків, пропонуючи кальвін, симиренку – це ж зимові сорти. Листопад, приморозки, собака під боком і яблук, які треба продати. Чим не поезія?! Скільки мені тоді було років? Зараз порахую... 27...

– **Дружина не нарікала? Не казала, що подасть на розлучення? Що їй потрібен філософ, поет, а не сторож?**

– На щастя, ні. Ніколи. Її саму пробували викинути з університету за те, що щось не так відповіла викладачеві історії компартії. Вона також писала вірші. Тому я завжди казав і повторюю: «У людей гроші, а в мене – Алла...» Я багато чим їй у своєму житті завдячую.

Влітку я працював сторожем у садах, а взимку – в театрі Івана

– Мені здається, що за поетичною манерою, світосприйняттям і способом життя Олег Лишега був дуже близьким до Вас. Шкода, що так рано й несподівано пішов... Критики й енциклопедії пишуть, що Ви з ним належите до однієї Лаврської школи. Що це за школа?

– Це хтось придумав, напевне, через те, що кінофакультет, де ми працювали, знаходився на території Лаври. Ми називаємо себе Київською школою. Рубан, Кордун, Григорів, Холодний... Дехто називає довший список. Біля нас групувалися й інші ближче, далі – орбітами. Але все це чисте мистецтво, без ніякої політики. Це Нью-Йоркська група, але в Києві. Вони сформувалися впродовж 1965-1970-х і ми також. Але ми їх не знали аж до горбачовської відлиги, поки Бойчук з Тарнавським не приїхали до Києва й не знайшли нас. Ми жили й творили в паралельних світах...

– **Цікавитесь, що сьогодні пишуть Ваші старі колеги-поети? Наприклад, Дмитро Павличко, Іван Драч...**

– Ні.

**Тому що є й серед листя таке
Що не долітає до землі...**

**Розмову провела
Катерина Кіндрась**

**14 лютого, в суботу, о 5:00
год. вечора в НТШ-А
(63 Fourth Ave, New York)
відбудеться поетичний вечір
Миколи Воробійова**

Легке Рішення для Здійснення

Завантажте нову "Selfreliance Mobile App" програму

- реєстрування нового користувача в режимі реального часу
- знаходження найближчих безоплатних банкоматів (АТМ)
- перевірка зображення виплачених чеків

Проскануйте для завантаження програми Android app

Проскануйте для завантаження програми iPhone app

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

У ГРОМАДІ

7-8 лютого українська й грузинська громади США, яких об'єднала сучасна біда російської агресії, зібралися в монастирі Святого царя Давида Будівничого (м.Ешлі, штат Пенсильанія), щоб разом помолитися за мир і спокій на рідних землях.

Минулих вихідних глава Консисторії Української православної церкви Сполучених Штатів Америки владика Даниїл з благословення митрополита УПЦ США Антонія, на запрошення єпископа Грузинської православної єпархії Північної Америки владика Сави відвідав місто Ешлі (штат Пенсильванія), де взяв участь у храмовому святі монастиря Св.царя Давида Будівничого, який знаходиться під юрисдикцією Грузинської православної церкви. Більше двохсот паломників грузинського походження з усіх кінців Америки прибули в гори Поконо, щоб разом помолитися та вшанувати пам'ять Св.Царя Да-

вида-Будівничого, покровителя монастиря.

Св. Давид IV з королівської династії Багратіоні, пізніше відомий як Будівничий, зійшов на трон у 1089 році в 16-літньому віці. Він підняв Грузію з попелу, об'єднав її та вигнав чужоземних загарбників, докорінно реформувавши уряд, створивши армію, побудувавши величезну кількість церков і монастирів та написавши величкі гімни покаяння та книгу псалмів – скарб православної духовності.

Єпископ Сава з радістю зустрів владика Даниїла й групу українських паломників, які прибули разом з ним для спільного святкування, а найголовніше, щоб взяти участь у спільній жалобній молитві за загиблими жертвами всіх воєн, під час яких загинули безневинні люди грузинського, українського та американського походження.

На середину монастирського храму було внесено три національні прапори – США,

Під час богослуження в грузинській церкві монастиря Св. царя Давида Будівничого (м.Ешлі, штат Пенсильванія)

Грузії та України. Синьо-жовте знамено внесли семінаристи Свято-Софійської семінарії Української православної церкви (Савт Бавнд Брук, штат Нью-Джерзі), в пам'ять про невинно убієнних героїв Революції Гідності та війни з російськими загарбниками, що триває на Сході України. Єпископ Сава звернувся до владика Даниїла з проханням

очолити заупокійне богослужіння й провести його українською та англійською мовами, а змішаний хор в той самий час супроводжував його служіння співом грузинською мовою. У молитовному богослуженні взяли участь 20 священників різних юрисдикцій місцевих православних парафій, розділяючи біль втрат і страждання обох народів.

Обидва єпископи звернулися до вірних з короткими проповідями. На завершення владика Даниїл висловив подяку від імені Високопреосвященішого митрополита Антонія за молитовне запрошення православних грузинських християн та встановлення братерських взаємин з православними вірянами-українцями.

Після обіду обидві громади мали змогу познайомитися ближче. Монастирська трапеза була вщерть заповнена паломниками, які продовжували перебувати на святкуванні протягом цілого дня. Господарі й гості, крім духовної й душевної розмови, мали нагоду також насолодитися прекрасною мистецькою програмою, яку підготували для них грузинські співаки й танцюристи з Філадельфії, Сан-Франциско, Чикаго, Менвілу (штат Нью-Джерзі) та столичного Вашингтону.

Отець Василь Пасакас
Фото іподиякона
Володимира Суканця

ЧУТТЯ ЄДИНОЇ РОДИНИ

У Лінденгорсті тернопільську «Тріоду» приймали «на біс»

7-8 лютого гурт «Тріода» з Тернополя побував у гостях в українських громадах Лінденгорсту (Лонг-айленд) та Стендфорду (штат Коннектикут).

Зустрічали тернопільських артистів палко й щиро: сподобався репертуар, зачарували голоси й манера виконання, полонила невимуженість спілкування з публікою. Ця рідність і навіть родинність була чи не основним здобутком зустрічі. Недаремно ж наприкінці концерту Олександр Алексєєв, один із тріодівців, дякуючи за гостинність, підкреслив, що тут, серед українців Америки, вони побачили ту єдність, якої, на жаль, їй досі не вистачає в Україні.

У репертуарі «Тріоди» – їхні власні композиції (слова й музика) та власні оранжування відомих естрадних та народних пісень, таких як «Два кольори», «Мила моя», «Ніч яка місячна». А також сучасних українських композиторів, зокрема, захоплене «Браво!» отримала чудова

лірична пісня «Човен» з репертуару Олександра Пономарьова. І американських – тернополяни виконали також знамениті «Гіти» з репертуару таких «класиків» як Луї Армстронг та Френк Сінатра. Могучньо прозвучало й «Алілуя». Різдвяні колядки й щедрівки виконували разом, всією слухацькою громадою.

Під час короткої перерви артисти представили сцену місцевим юним талантам – Андрію та Андреї Поповичам, яких публіка зустріла надзвичайно тепло.

А на завершення концертної програми артисти запросили із зали на сцену всіх дітей і заспівали «Вставай, Україно!». Написана в дні Майдану, ця пісня стала також одним з його гімнів.

У такому складі це перша закордонна гастрольна подорож «Тріоди». Починаючи з 10 січня, їх захоплено зустрічали в Чикаго і Клівленді, Випані, Йонкерсі і Нью-Йорку. До Лінденгорсту артистів з «Тріоди» запросив настоятель місцевої Української католицької церкви Святої Родини Микола Попович.

Дружня парафія на чолі зі своїм настоятелем зуміла зібратися великою українською родиною – прийшло понад 200 осіб. Прийшли батьки з дітьми, дідусі-бабусі з онуками. У вишиванках, з українськими прапорами та символікою.

Парафія ожила насамперед завдяки новітній «хвилі» людей з України. Відчувалося, що всі вони об'єднані, спрагли справжнього професійного мистецтва, щиро вболівають за долю України й всіляко їй допомагають в цю тяжку годину.

Приміщення для церкви парафіяни купили лише 8 років тому, але за такий короткий час під керівництвом пароха церкви зуміли вдихнути в тутешню українську громаду друге життя – не лише відновити будову, а й облаштувати затишні класи для школи українознавства, де навчається нині 120 дітей, працює український дитячий садок, діє злагоджений церковний хор, який по закінченні концерту зворушливо заспівав артистам з України «Многая літа».

Після того, як на сцені пролунав останній акорд, глядачі й гості ще довго спілкувалися в неконцертній атмосфері – фотографувалися, смакували кавою, обмінювалися думками й компліментами. Публіка запросила «Тріоду» приїхати знову. Дякувала організаторам їхніх гастролей в Америці – Любі та Наді Яковенкам – засновникам благодійного фонду «Лелеки» з Чикаго, які вже чотири роки поспіль організовують в Іллінойсі та Мічигані великі концертні «Різдвяні зорепади» за участю «золотих голосів» України, настоятелю церкви Миколі Поповичу та його найближчим помічникам, зокрема сестрицтву, та всім, хто долучився до організації цього прекрасного мистецького свята.

На зустрічі з «Тріодою» були також присутні єпископ Стенфордський владика Павло Хомницький та ректор Стенфордської семінарії отець Роман Малярчук.

Лідія Корсун
Спеціально
для «Нової газети»
Фото автора

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТРАЛЬНИЙ АВАНГАРД 1910-1920-Х РОКІВ

Виставка під такою назвою відкривається 15 лютого в Українському музеї в Нью-Йорку.

О.Екстер. Дизайн костюму для балету «Дон-Жуан»

Праці кубофутуристів Олександра Екстера, який зробив революцію на балетній сцені разом з танцюристкою і хореографом Броніславою Ніжинською, декорації Вадима Меллера для легендарного театру Леся Курбаса «Березіль», твори Анатолія Петрицького – знакового митця в українській попкультурі та традиціях. Все це експонати з Українського музею театру, музики й кіномистецтва (Київ), серед яких костюми, декорації, фотографії, афіші тощо. Нова експозиція, представлена 125 оригінальними працями 13 митців, які працювали в сфері театального мистецтва на початку XX століття, вражає. Багато з них змушені були залишити країну або стали жертвами сталінських репресій 1930-х років. Виставка триватиме до 13 вересня.

Прес-служба Українського музею в Нью-Йорку

ТАЛАНТИ І ПРИЗИ

Минулої неділі, 8 лютого, в Staples Center у Лос-Анджелесі завершилася 57-ма церемонія вручення найпрестижніших у світі музики нагород американської академії звукозапису – премії «Греммі», ведучим якої був відомий репер Ел Ел Кул Джей.

сердечь стежачи за церемонією в Лос-Анджелесі, вдосталь наслухалися чудової музики.

Дебютний альбом Сміта In The Lonely Hour виграв також нагороду в категорії «найкращий вокальний поп-альбом». Таким чином співак з Англії виборов того вечора чотири омріяних статуетки золотого грамофона.

«Я почуваюсь, немов Кейт Вінслет на церемонії вручення Оскарів. Для мене це вперше, тож я – просто у захваті. Я навіть не знаю, як реагувати. Все це – просто неймовірно, мрія стає дійсністю. Це – найщасливіший день в моєму житті», – зазначив Сем Сміт. І розповів далі: «Я вже почав писати пісні для мого нового альбому. Назву для нього я вигадав раніше, ніж почав складати музику. Спершу я мав лише назву й концепцію, а тепер почав писати пісні. Я намагаюсь жити

довелося внести їхні імена до списку авторів і відповідно відраховувати їм відсотки з продажу.

Нинішня церемонія запам'яталася десятками чудових пісень на всі смаки. Хоч було в церемонії й суто прикладне завдання. Жінка в гарній сукні таврує домашнє насилля. З нею на сцені – Кеті Перрі. Вона в білій сукні на тлі білої прозорої стіни, за якою – актори театру тіней. На сцені одна із жертв домашнього насилля, яка розповідає, як тяжко довелося їй у житті. Драматичний акцент церемонії, покликаний повернути глядачів до суворої реальності. В ефірі президент США Барак Обама з промовою на підтримку кампанії проти домашнього насилля.

Серед зірок червоної доріжки того вечора була й Iggy Azalea, яка попри кілька номінацій не взяла жодну з на-

Героєм цьогорічної церемонії нагородження премією «Греммі» став 22-річний британський співак Сем Сміт, який виборов чотири омріяних статуетки

СВЯТО МУЗИКИ «ГРЕММІ»

Альбом виконавця Бека Morning Phase отримав премію за найкращу платівку року. Запис обійшов альбоми Бейонсе, Еда Ширена, Сема Сміта і Фаррела Вільямса.

Співачка Бейонсе стала володарем двох статуеток «Греммі» в номінації «Найкраща пісня» і «Найкращий виступ». В обох випадках нагородою було відзначено пісню Drunk in Love. Також Бейонсе отримала нагороду за альбом з об'ємним звучанням.

Нагороду за найкращий запис і найкращу пісню року отримав з рук відомого іспанського соловейка Енріко Іглесіаса британський співак Сем Сміт за композицію Stay With Me. Він же переміг у номінації «Найкращий новий артист», ставши героєм цьогорічної церемонії.

Найкращим електронним альбомом на церемонії в Лос-Анджелесі було названо Syro Афекса Твіна, а нагорода за найкращу рок-платівку дісталася Беку.

Найкращим альтернативним записом року визнано альбом St. Vincent.

Нагорода за найкращий реп-альбом дісталася Емінему за диск The Marshall Mathers LP2.

Приз за найкращу реп-пісню року отримав Кендрік Ламар за композицію I.

Всього за вечір, на якому свої пісні виконали знамениті гості – Мадонна, Кеті Перрі, Канье Вест і сер Пол Маккартні, було вручено 83 статуетки «Греммі», що на одну більше, ніж минулого року, коли тріумфували французи з гурту Daft Punk. Тепер на вершині – англійський юнак Сем Сміт з ангельським голосом. А всі любителі музики, із завмиранням

Виступ Енрі Леннокс з гуртом Hozier став справжнім одкровенням 57-ї церемонії «Греммі»

Американка Бейонсе перемогла в трьох номінаціях – «Найкраща пісня», «Найкращий виступ» і «Найкращий альбом з об'ємним звучанням»

Мадонна з пісню Living for love у супроводі танцювального гурту «Бики»

сьогоднішнім моментом, любити усіх людей, з якими зводить мене доля, і писати гарну музику».

До речі, пісня, яка зробила 22-річного Сема Сміта героєм вечора, опинилася в центрі скандалу з плагіатом. Вона настільки схожа на пісню Тома Петті й Джефа Лінна I Won't Back Down, що Сему Сміту

город. На червоній доріжці Rihanna привертала увагу преси у рожевій сукні роботи Джамбатісти Валлі.

Sia з'явилася разом з Медді Зіглер, зіркою відео кліпу на гіт Chandelier, номінований у численних категоріях: і найкращої пісні, і найкращого запису, і найкращого поп-соло...

Оригінальний дует вічного Тоні Беннета та Леді Гаґі Cheek To Cheek отримав нагороду за кращий традиційний поп-вокальний альбом.

Мадонна з танцюристами в образі биків на шоу Grammy представила свою нову пісню Living for love.

Але квінт-есенцією церемонії в Лос-Анджелесі стала не

Мадонна й не бики, а несподівана поява Енрі Леннокс. Це був справжній сюрприз! Разом з гуртом Hozier вона проспівала знамениту Take Me To Church. Потім Енрі Леннокс перейшла до класичної теми й виконала I Put a Spell On You зі свого останнього альбому. Здавалося, що це зовсім не співачка співає, а справжня богиня! Геніально! Заради таких миттєвостей варто було перетерпіти всі скучні моменти церемонії.

Запам'яталася й щемна картина вручення нагороди Бейонсе. Перед тим, як вручити їй нагороду, Смокі Робінсон і Найл Роджерс оголосили ім'я ще одного лауреата Греммі за «досягнення всього життя». Це Джордж Гаррісон, легендарний бітл, який пішов від нас у засвіти, не витримавши жорстокого двобою з раком. Музиканти бурхливими оваціями привітали скромного Дґані Гаррісона, сина бітла й також музиканта, який сором'язливо сидів у залі.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»
Лос-Анджелес

Download our App!

Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

Download on the
App Store

GET IT ON
Google play

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

877.968.7828

www.rufcu.org

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH
LOCATIONS

ALBANY NY
518.266.0791

SACRAMENTO CA
916.721.1188

SYRACUSE NY
315.471.4074

BOSTON MA
781.493.6733

PORTLAND OR
503.774.1444

BUFFALO NY
716.847.6655

VANCOUVER WA
306.597.2096

WEBSTER NY
585.545.6276

Federally insured by NCUA | EQUAL HOUSING LENDER

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК

повідомляє все членство, що

64-і Річні Загальні Збори

Відбудуться в неділю,

22-го березня 2015 р.

о годині 2:00 по полудні

**у великій залі Академії св. Юра,
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку**

Цього року вигасає каденція слідуєчих трьох членів Дирекції:
Богдана Курчака, Андрія Юзеніва та Романа Кизика
Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003

Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

14 лютого, в суботу, в Українській католицькій
церкві Св.Юра в Нью-Йорку
за адресою: 30 E 7th Street, New York 10003
відбудеться цілоденна
молитва за мир і спокій в Україні.
Початок Служби Божої – о 9 год. ранку.
Просимо всіх єднатися з нами в молитві!

Молитовна група церкви Св.Юра
Тел: (212) 674-1615

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ДОВКОЛА СВІТУ

Кілька років тому в Парижі нашу увагу привернув незвичайний міст – кожен міліметр його поручнів упродовж багатьох метрів був заповнений звичайними висячими замками. На кшталт тих, які фермери чіпляють на брами своїх комор, а учні – на свої шкільні «лакери». Втім, звичайними вони видаються лише на перший погляд. Підійшовши ближче, помітили, що на багатьох з них є написи дрібненьким шрифтом, частіше писаними від руки, на простому листку паперу, приклеєні прозорою липкою стрічкою. Оскільки доступ до замків публічний, спробували вчитатися: «Рон + Стефі = Любов назавжди...», «Макс любить Франсуазу...», «Сьогодні й назавжди!» Французькою, англійською, іспанською, ієрогліфами...

Написи свідчать про те, що тут побували пари з Осло і Токіо, Барселони і Гонконгу, Канберри і Сан-Франциско.... Тут можна побачити замки всіляких форм, розмірів і кольорів. Трапляються й з гравіруванням і навіть криптограмами.

Цей 155-метровий міст, побудований за наказом Наполеона в 1804 році, відомий в усьому світі як Міст мистецтв. Він пішохідний – з'єднує Інститут Франції та квадратний двір Луврського палацу, який на початку XIX століття називався Палацом мистецтв – завдяки зібраним у ньому колекціям мистецьких творів. Звідси й назва путівника. У день його відкриття сюди ринулися 64 тисячі парижан, кожен з яких мріяв увійти в історію міста тим, щоб стати першим, хто мав честь перетнути Міст мистецтв. До 1848 року за користування віадуком стягувалася мито в один су. Під час Першої та Другої світових воєн його конструкції серйозно постраждали від бомбардувань. У мирні часи він неодноразово страждав від неоковирних барж, що курсують Сеною й часто врізаються в міст. Останнє таке зіткнення відбулося в 1979 році й призвело до обвалу значної його частини. Відтак міст відбудували, реконструювали, закривали, відкривали... Тепер подумують про те, щоб зачинити знову. Оскільки «мистецтво» більше не в силі витримувати наплив «любові».

Річ у тім, що подібно до того, як у наполеонівські часи на Міст мистецтв прагнули ступити тисячі парижан, так у часи модерні ступити на нього прагнуть тисячі закоханих з усього світу – щоб засвідчити вічність своїх почуттів, замкнувши замок на перилах віадуку і безповоротно кинувши ключ від нього у незворушні води Сени.

Огорожу цього 155-метрового пішохідного мосту повністю вкрито замками всіх розмірів і конструкцій – їхня загальна вага сягає декількох десятків тонн. І, зрештою, легендарний міст не витримав сили любові і частина його обвалилася через багатотонний додаток до основної ваги ще й ваги любові. Паризька влада

Замки любові на паризькому Мосту мистецтв

КЛЮЧІ ВІД СЕРЦЯ

Наша довідка: «Замки любові» – символічні замки, якими закохані всього світу прикрашають знакові мости, замикаючи своє кохання на ключ й клянучись таким чином один одному у вірності й любові на все життя.

У Парижі це традиційно роблять на Мосту мистецтв над Сеною, неподалік Лувру, Римі – на Понте Мільвіо, Флоренції – на Понте Веччіо, Києві – на Парковому мосту. Такі мости є в усьому світі. За однією з сучасних версій, «замки любові» почали з'являтися в 1992 році після виходу книги італійського письменника Федеріко Моччіа «Три метри над небом», де головні герої дають один одному обітницю кохання до смерті в Римі на мосту Мільвіо й щоб символізувати міцність своїх почуттів, обмотують ланцюгом ліхтарний стовп на мосту, вішають звичайний металевий замок, а ключ викидають у Тібр.

«Міст кохання» у Кельні (Німеччина)

вирішила, що міст страждає від закоханих і навіть заборонила прикрашати його «замками любові». Але романтиків не лякають навіть шраф у 50 франків, який тепер змушений заплатити кожен, кого спіймають за увічненням своїх почуттів. Традиція обвішувати паризькі знакові споруди стала справжнім «головним болем» місцевих чиновників.

Адже закохані пари вже почали залишати свої «символи» не тільки на Мосту мистецтв, а й на інших мостах у центрі французької столиці. Більше того, сорок замків нещодавно спилили з Ейфелевої вежі.

Той, хто думає, що коріння цієї традиції сягає сивої давнини, щонайменше часів Наполеона Богарта й Жозефіни Богарне, дуже поми-

ляється. Вона зовсім молода – їй лише років п'ятнадцять-двадцять, не більше.

І народилася вона не в місті любові Парижі, а в вічному місті Римі лише наприкінці минулого століття. За найпоширенішою версією, «замки любові» з'явилися в 1992 році, після виходу роману італійського письменника Федеріко Моччіа «Три метри над небом», де го-

ловні герої клянуться один одному у вічній любові в Римі на Понте Мільвіо й на знак цього обмотують на мосту ланцюгом ліхтарний стовп, вішають замок, який купили в найближчій крамниці, замикають його, а ключ викидають у Тібр. Роман було перекладено багатьма мовами світу й за мотивами цієї книги знято фільм, який побачили мільйони молодих людей у всьому світі.

Незвичайний спосіб освідчення у вічному коханні настільки сподобався, що його почали копіювати в багатьох європейських країнах, включаючи Україну.

Правда, українські дослідники кажуть, що подібний звичай існував на землях Київської Русі ще в давні часи. З віками, передаючи від покоління до покоління, його модернізували й тепер у деяких центрально-східних регіонах України, проводжаючи молодят до вінчання, батьки кладуть під поріг відімкнений замок. А після освячення шлюбу, коли наречений вносить уже свою законну дружину на руках в оселю, родичі дістають той замок і молоді замикають його назавжди, а ключ викидають у річку, щоб ніхто не зміг зруйнувати сімейне щастя. Весільний замок зберігається в домі впродовж усього спільного життя й вважається родинною реліквією.

Сучасні молодята пішли ще далі. Якщо дотримуватися всіх правил, то потрібно перетнути цілих три мости, на кожному з яких необхідно зупинитися і обов'язково пригубити весільні келихи з шампанським, а через останній міст чоловік повинен перенести свою кохану на руках. Але, природньо, не в кожному селі-місті є три мости, тому «найбільш

Римський ліхтар любові, з якого ніби-то й розпочалася традиція «замикати своє кохання»

«Весільне дерево» в Сеулі (Південна Корея)

«Пояс вірності», який до 1996 року було виставлено в Британському музеї в Лондоні

Замки Рамона Ноннато в катедральному соборі в центрі Мехіко-ситі (Мексика)

просунути» з усіх сил воліють повісити бодай один замок. Публічно, в присутності рідних, гостей та любителів яскравих вуличних видовищ. Чи треба казати, що «замки кохання» відразу ж зайняли свою нішу у весільній індустрії. У спеціальних крамницях і дизайнерських майстернях можна купити замки на всі смаки – у вигляді серця, серця з трояндою, троянди у вигляді серця, будь-якого кольору, розміру і форми. Є моделі з напутніми написами – віршами і прозою, вигравірувані на золоті і платині. Існує й незвичайний весільний замок – він закривається лише один раз, не має ніякого ключа й покликаний символізувати безповоротну вірність і кохання на все життя.

А от коріння іншої «замкової» традиції справді сягає си-вої давнини.

Пояс вірності із замком тільки посилює невірність дружини», – жартували років 400-500 тому.

Знову ж таки у Франції, в Греноблі, зберігається відома гравюра, на якій зображено сцену прощання: лицар у обладунках залишає замок, на шиї у нього висить ключ, з вікна йому махає дружина. У цей час з кущів обабіч шляху визирає інший лицар, хтивий погляд якого спрямований на жінку, і на його шиї висить точнісінько такий самий ключ, як і в її чоловіка.

Історики до сьогодні сперечаються, коли й хто вигадав ці «замки вірності» й чи існували вони взагалі. Одні вважають, що насправді їх не було, бо згадуються вони лише в легендах і переказах. А експонати, виставлені в європейських музеях, – підробки XIX століття. Як-от пояс вірності, що з 1846 року було виставлено в Британському музеї в Лондоні. Але в 1996 році експонат забрали з експозиції, бо ніби-то вчені довели, що це фальсифікат. Хоч виявити це непросто: автори підробок нерідко використовували справжні старовинні матеріали попередньої епохи. Приміром, широко відомий випадок, коли два несправжні пояси вірності було виготовлено із середньовічних собачих ошийників.

Інші вчені доводять, що пояс вірності таки існував. І перша історична згадка про нього датується 28 серпня 1405 року. Того дня німець Конрад Кайзер фон Ейштадт закінчив військовий трактат «Белліфортіс», де помістив ілюстрацію пояса вірності з таким коментарем: «Це важкий залізний пояс, яким закриваються жінки Флоренції». Їх носили, щоб захиститися від згвалтування завойовниками. Цим і пояснюють, чому він потрапив на сторінки військового трактату.

Перший справжній пояс вірності археологи виявили в австрійському місті Лінці на

кістяку жінки, похованої в XVI столітті. Небіжчиця лежала в олов'яній домовині, що свідчить про її високий статус. Цим періодом і датують початок масового виробництва «поясів вірності».

Найкращий такий «товар» виготовляли в італійських містах Бергамо й Венеції. Тому вони отримали назву «бергамський замок» або «венеціанська решітка». У ті часи серед чоловіків модною була фраза: «Замкнути дружину або коханку на бергамський лад». Юнакові, який просив руки дівчини, її мати з гордістю розповідала, що та «з дванадцяти років носить венеціанську решітку». Ключ від неї віддавали нареченому в день весілля. Після цього молодята усамітнювалися в кімнаті. За якийсь час наречений виходив і оголошував, що «замки до воріт раю виявилися неушкодженими».

У XVII столітті майстри ускладнили конструкцію замка вірності. Тепер, коли механізм намагалися відкрити стороннім предметом, він затискав стержень і «відкушував» шматок металу. Чоловік міг легко вирахувати, скільки разів і чим намагалася відімкнути пояс вірності його дружина. Але за окрему й солідну плату майстри виготовляли другий ключ від замка й віддавали його дружині або її коханцеві.

Цікаво, що в Європі це ремесло не перевелось до сьогодні – донині існують майстерні, де як і раніше, виготовляють пояси вірності на замовлення ревнивців XXI століття. Крім механічних замків, в сучасних виробках використовують новітні матеріали, досягнення техніки та електроніки. За визнанням умільців, в рік їм замовляють близько 150-200 поясів вірності.

Утім, в «любіві під ключ» існують різні форми й виміри. Мандруючи кілька років тому Мексикою, в головному католицькому катедральному соборі мексиканської столиці, посеред позолочених іконостасів і вишуканих скульптур ми натрапили на окремий закуток із сотнями скріплених один з одним і складених велетенською купою невеличких замків найрізноманітніших конфігурацій. До кожного з них було прикріплено коротеньку супровідну «записку». «Слова молитви», – вирішили ми й спробували прочитати. Але всі «молитви» було написано по-іспанськи, на жаль, нам не зрозумілою мовою. Коли ж ми, нарешті, знайшли молоду дівчину, яка могла бодай щось прояснити англійською мовою, вона розповіла, що це справді молитва. До Святого Рамона Нонато, якщо іспанською, Раймонда Нонната – покровителя дітей, дітонародження, вагітних жінок і священників, які хочуть захистити таємницю своїх парафіян. Замок чіпляють сюди,

як правило, вагітні жінки або ті, які хочуть, але не можуть народити дітей, просячи в Святого Рамона благословення й заступництва. Просять також, щоб довкола них припинилися плітки, заздрощі, неправдиві звинувачення й брудні розмови. «Після того, як особа повісить тут замок, вона повинна сісти на головній лавці, щоб всі її бачили», – розповіла нам молода мексиканка.

Але хто такий Рамон Ноннато? В енциклопедичних електронних довідниках ми вичитали, що він народився 31 серпня 1204 року в Каталонії. Прізвище «Ноннат» узяв пізніше. Дослівно воно означає «ненароджена» й пов'язане з його особистою історією, оскільки Рамон з'явився на світ після кесаревого розтину, а його мати померла при пологах. Після того, як у 1218 році святий Петро Ноласко створив у Барселоні орден мерседеріанців, метою якого був викуп християнських полонених, Рамон приєднався до нього, а потім і став його главою. Святий Рамон кілька разів їздив до Африки до маврів, викуповуючи там християн. Під час чергової поїздки, коли в нього закінчилися гроші на викуп, він залишився в полоні сам у обмін на свободу чергового бранця. Перебуваючи в ув'язненні, проповідував християнство своїм охоронцям. Перекази кажуть, що для того, аби перешкодити проповідям, Святому Рамону проткнули губи й повісили на рот замок.

Отже, він також був покровителем любові, бо хіба не народження дітей та щаслива родина і є тим, що називається вічним коханням, ключі від якого знаходяться у серці кожного з нас. Й не допоможе жоден ключ чи замок, якщо в кохання просто немає серця...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

НАСТУПНЕ ЧИСЛО «НОВОЇ ГАЗЕТИ» ВИЙДЕ 26 ЛЮТОГО

ЛИСТОНОША

Наша адреса:
"NOVA ГАЗЕТА"

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:
vlabunsky2002@yahoo.com

МИ ПОВИННІ БОЙКОТУВАТИ РОСІЙСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ Й ТУТ, В АМЕРИЦІ!

Доброго дня, дорога редакціє!

Постійно читаю вашу газету. Звіряю з нею свої погляди й міркування.

Дуже мене вразив репортаж «Нетребко! Не треба!» – про протести проти російських артистів-підписантів путінського антиукраїнського листа: Нетребко, Гергієва, Співакова... Честь і хвала «Нью-Йоркській сотні», яка показує американцям, хто є хто серед їхніх кумирів. Я думаю, що ми повинні влаштовувати такі самі пікети проти російського телебачення, яке транслюється з Москви й насправді є путінським рупором серед «русскоязычного» і «україноязычного» населення США. Пишу «україноязычного», тому що приходжу якось до одного свого знайомого земляка, який живе в Брукліні, а в нього по кабельному телебаченню транслюється російськомовний канал і якраз виступає знаменитий путінський прихвостень і борзописець Пушков, поливаючи брудом Україну. Я обімілів. Кажу: «І ти цю гидоту слухаєш?!» І це притому, що він ходить на всі антипутінські мітинги в Нью-Йорку! «Треба ж знати, що про нас думає ворог», – відповідає він. Я не знав, що йому відповісти. Невже треба бути великим політологом, щоб зрозуміти, що передплачуючи московські ідеологічні теле-радіоканали, ми по-суті, фінансуємо кремлівський інформаційний тероризм, його ідеологічну машину, яка зазобувала свій народ і продовжує зобувати навіть тих, хто колись утік від неї, отримавши в США статус політичних біженців, а тепер всіляко підтримує Путіна й ненавидить «фашистскую Хохляндію»?!

З повагою,
Іван Земляний
Бруклін, Нью-Йорк

Дорога редакціє,

Сердечно дякуємо вам за газету, яка додає нам і радості, і смутку. Тому часто, коли прийде свіжий номер, починаємо читати не з початку, а з кінця, щоб не так боліло серце за нашу Україну. Ми молимося за неї і день, і ніч. Пересилаємо вам лист, який прийшов від мого брата з Києва. Можливо, вам буде цікава думка простих громадян України.

З повагою, Мая Латик
Сейлем (штат Орегон)

Україна допомагає своєму війську всім, чим тільки може

...Вибач мені, що довго не писав, але під час війни писати якось незручно, може статись, що поки дійде лист, то автора й не буде. Не знаю, яка інформація доходить до тебе, тому намагатимуся об'єктивно донести ситуацію, яка складається останнім часом в Україні.

У своїх попередніх листах я ніколи не торкався політики, то можливо, склалося враження, що всі люди в Україні живуть добре. Проте з Божою поміччю нашої родині пощастило мати хліб і до хліба.

Після розвалу Радянського Союзу приватизували основну частку підприємств, і всі вони дісталися різного роду пройдисвітам з квитками комуністичної партії в кишенях. Всі ці підприємства майже стовідсотково були знищені. На заводі, де я працював, чисельність сягала 10 тисяч робітників, а нині там залишилося 300 осіб. Якщо відняти керівників, охорону, енергетиків (тих, хто підтримує порожній завод від розвалу), то зрозуміло, що тією кількістю робітників, які виконують фізичну працю, можна виробити відсотків 2 від того продукту, що вироблявся раніше. Такий

фактичний стан економіки всієї України. Колись у Києві підприємства випускали кораблі, літаки, екскаватори, мотоцикли, телевізори, фотоапарати і безліч інших виробів. Не кожна сучасна держава може похвалитися таким «набором». Те, що виробляється в Україні сьогодні, від сили становить ті самі 2 відсотки від колишнього обсягу. Притому, що Україна випереджає за кількістю мільйонерів і мільярдерів багато інших, економічно більш розвинених держав. Україна заплатила страхотливу ціну за перехід до дикого капіталізму.

Другий Майдан постав не випадково. Спровокована кров пролилася не випадково.

Метою кровопролиття було залякати українців і на все життя відбити в них бажання до протестів проти влади. І тому Москва, панічно боячись революцій у себе, взяла активну участь у придушенні свободи в Києві. Але український народ, а не можновладці, колишні й нинішні, вирішують свою долю на Майдані і на фронтах війни з Росією. Користуючись безладом і поголовною зрадою, Путін зі своїм військом захопив Крим і вторгнувся в Донбас.

Але імперія недооцінила український народ, який узяв на свої плечі весь тягар війни.

Кожен день гинуть найкращі сини й доньки нашої Вітчизни. У мого одного сусіда зять воює, у друга – небіж, і кожна родина не знає, що принесе день прийдешній: чи призовуть когось на фронт, чи полетять на голову російські бомби й снаряди... Але вся країна через волонтерів бере участь у забезпеченні фронту, чим хто може – і одягнути, і нагодувати своїх захисників. Хто має підприємства, безкоштовно ремонтує техніку. При цьому немає ненависті до росіян за національність, які живуть разом з нами і воюють за Україну, і тих, які живуть у Москві, але серцем за Україну. Ненависть же до російських можновладців, які сіють лише слізи, кров, братонависництво і смерть, залишиться назавжди. До речі, путінські агітатори хваляться, що можуть зробити з Америки радіоактивну пустелю, то що вже казати про нас?!

Ми живемо в тяжкий і непевний час. Газети й телебачення періодично лякають, що буде повномасштабне вторгнення. Але кожен день, який ми протримуємось, наближає нас до

перемоги, бо держава й люди все, що можуть, скеровують на підтримку нашої армії. Значну поміч ми отримуємо й від вас, з Америки, так що тобі, твоїй родині й всій українській Америці велика подяка. Думаю, що спільними зусиллями ми знищимо цю імперію зла, як казав колись президент Рейган про СРСР.

Що ж стосується цивільного життя, то, незважаючи на такі невеселі обставини, життя триває. Пенсію виплачують вчасно, крамниці працюють, товарне забезпечення без проблемне. Люди святкують весілля, бо весілля – то діло святе, треба народжувати дітей, щоб вони прийшли на землю на місце тих, хто загинув на Майдані й продовжують гинути на війні з Росією.

Я не став святкувати свого ювілею, бо вважаю, що в момент, коли гинуть найкращі люди, не можна співати, танцювати і веселитись...

Дай вам і нам, Боже, в новому році здоров'я, благополуччя, мирного неба й побільше гарного настрою...

Обнімаю,

твій брат Сергій
Київ

Дорога редакціє!

Безмежно вдячна за статтю у «Новій газеті» про Тараса Шевченка і братів Лазаревських, яку ви опублікували 16 жовтня 2014 року.

Валентину Кравченко, авторку тієї статті, запросили на наукову конференцію з нагоди 200-річчя Тараса Шевченка до Санкт-Петербурга, яку проводила Академія наук

Російської Федерації. Можете собі уявити – в ці страхотливі дні в Росії, в РАН, відбувається всеросійська наукова конференція, присвячена шевченкіані! В Росії, де нашого Тараса Шевченка так цювали! Валентина Кравченко, яка родом із Сум, прекрасний науковець і велика патріотка, повезла на ту конференцію і вашу газету, яка виходить в Америці, щоб ще раз показати, що ми, укра-

їнці, єдині в усьому світі: і в Україні, і в Америці, і в Канаді – скрізь, де ми є. І що ми завжди будемо, як і наміри у Росії не були!

Дякую вам за надію, за віру, за підтримку – за все! Нехай Бог посилає вам лише добро й щедро винагородить за ваші труди!

З повагою, Марія Дяченко
Запоріжжя

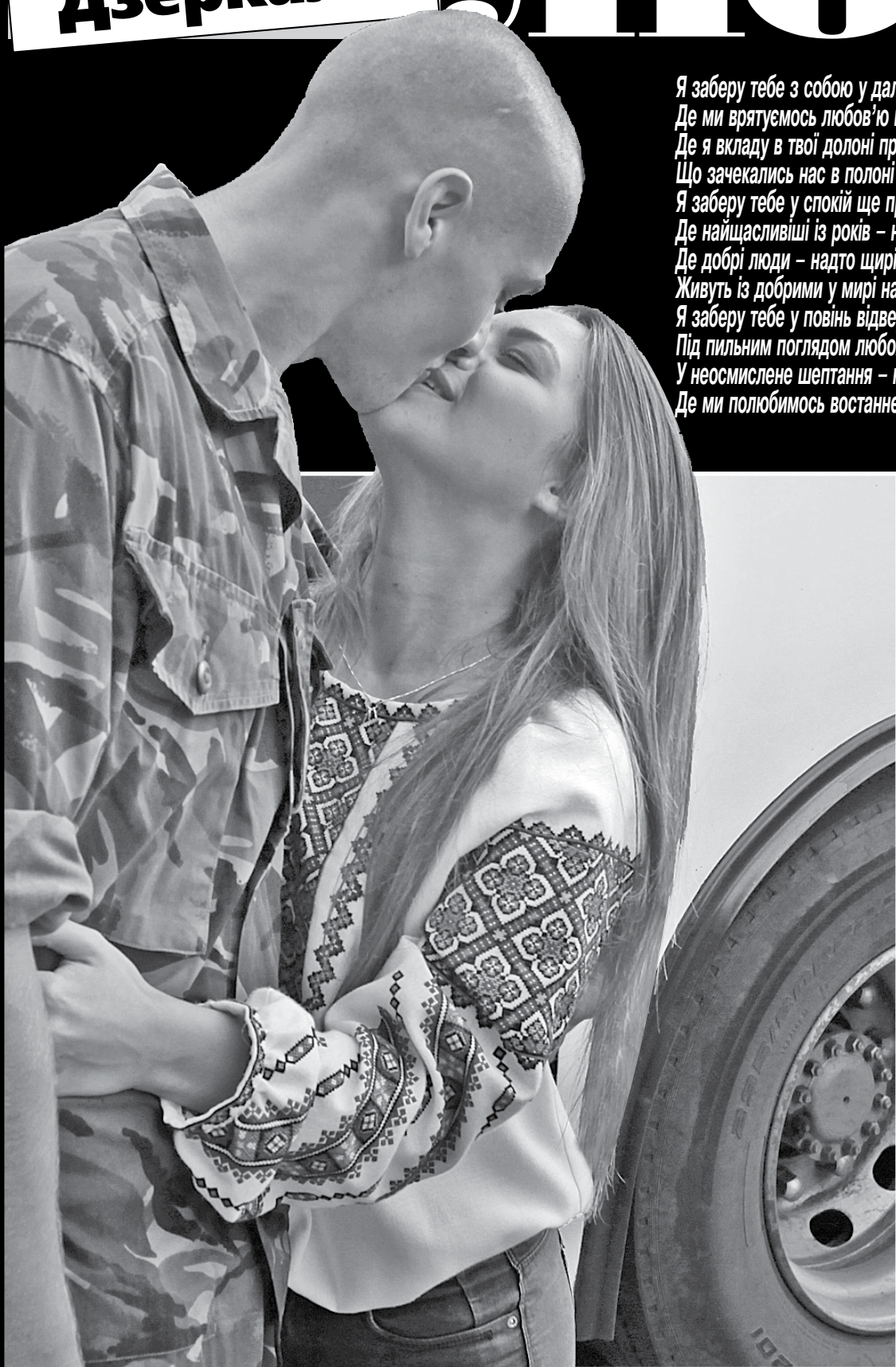

Дзеркало

ЛЮБОВ

Я заберу тебе з собою у далечинь,
Де ми врятуємось любов'ю від зла вночі,
Де я вкладу в твої долоні прозорі сни,
Що зачекалися нас в полоні у далини.
Я заберу тебе у спокій ще при житті,
Де найщасливіші із років – немолоді,
Де добрі люди – надто щирі, а люди злі
Живуть із добрими у мирі на тій землі.
Я заберу тебе у повінь відвертих слів,
Під пильним поглядом любові – поверх голів,
У неосмислене шептання – крізь тихий сміх,
Де ми полюбимось востаннє за нас усіх...

Сергій Татчин

Top four reasons to sign on to Bill Pay with
Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfreliance.ny.org

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

